Bilinmeyen İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN DÜNYASI

300 TL. (KDV dahil)

56

Meryem Ana Evi nasıl bulundu?

Bir hayalet yaratmak

Çift cinsiyetlilik

Ley hatları ve bilim

UFO'ların yan etkileri

KARACAN

Bilinmeyen İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN DÜNYASI

İçindekiler

	Sayfa
BİR HAYALET YARATMAK	1321
ÇİFT CİNSİYETLİLİK	1326
PATLAYAN SU	1329
UFO'LARIN YAN ETKİLERİ	1332
MERYEM ANA EVİ NASIL BULUNDU?	1336
LEY HATLARI VE BİLİM	1340

Gelecek sayıda

Clapham Korusu'nun Gizemi
İngiltere'deki Clapham Korusu'nda uzun yıllardır, son derece garip olaylara tanık olduğunu söyleyen çok sayıda kişi var.
Sayfa: 1345

Çemberlitaş ve Hz. İsa'nın haçı
Hz. İsa'nın üzerine gerildiği iddia edilen haçın İstanbul'daki Çemberlitaş'ın altında gömülü olduğu öne sürülüyor.
Sayfa: 1350

Okuyucu mektupları

"Ölümü yaşadım"

Bir tatil sabahı, geç saatlerde uyandım. Hafif bir baş ağrım vardı. Yataktan çıkmadım. Birden uzamaya başladığımı hissettim. Tüm vücudumu bir ürperti sarmıştı. Bu sırada üzerimde yorgan olduğu halde üşümeye ve titremeye başlamıştım. Aynı anda yukarıya doğru yükseldiğimi hissettim. Bir metre kadar yükseldiğimde aşağıda yatan kendimi şaşkınlık içinde gördüm. Odada bulunan annemin ve babamın konuşmalarını da duyuyordum. Öldüğümü düşündüm. Sonra bedenimi orada bırakarak evin dışına çıktım. Tüm İzmir'i görebiliyordum. O sırada bir ses duydum: *"İstersen gel ama, daha gençsin, dünyada yapacak işlerin var."* Ben geri dönmek istediğimi söylediğimde bir anda kendimi bedenimin içinde buldum. Bu yaşadıklarım kesinlikle rüya değildi, ben ölümü yaşamıştım.

Bayram Eyüp Ertürk
Beştepeler Lisesi
5 Edebiyat, İzmir

"Erenler Tepesi'ndeki ışık"

Köyümüzde Erenler adı verilen bir tepe var. Yaşlıların anlattığına göre, çok eskiden beri ermiş kişiler dolaşırlarmış. 1983'te bir gece köyde ışıklar kesilmişti. Ben Erenler Tepesi'ne bakıyordum. Birden tepedeki taşların üzerinde el feneri gibi küçük bir ışık belirdi. Önce orada bir insanın olduğunu sandım. Fakat ışık öyle yerlerde gezindi ki, bir insanın oralarda dolaşması olanaksızdı. Işık daha sonra yola indi. Köydeki bir türbenin üzerinde bir süre durduktan sonra kayboldu. Bu olayın ne olduğunu hâlâ anlayabilmiş değilim.

Hasan Bayramoğlu
Tabaklar Mah.
No: 56/1, Bolu

Bilinmeyen her hafta 3 okuruna 3 fotoğraf makinesi veriyor

Uzun süredir devam ettirdiğimiz bedava bilgisayar kampanyasından sonra, şimdi de bedava fotoğraf makinesi veriyoruz. Her hafta üç okurumuza dağıtacağımız fotoğraf makinesi GOKO UF2. GOKO UF2 enstantane ayarını, diyafram ayarını, metre ayarını kendisi yapan, hatta filmi bile kendisi çeviren "dünyanın en akıllı fotoğraf makinesi". 7'den 70'e hemen herkesin rahatlıkla kullanabileceği özellikte. Kendinden elektronik flaşlı GOKO UF2 ile hayatınızın tatlı anlarını yıllarca albümlerinizde saklayabilirsiniz.

NASIL KATILACAKSINIZ

Aşağıdaki kuponu 4 Şubat 1986 Salı günü elimize geçecek şekilde adresimize gönderin. Yapılacak çekilişte kazanan okurlarımızın adlarını 62. sayımızda açıklayacağız.

BİLİNMEYEN
GOKO UF2
fotoğraf makinesi çekilişi 17
Basın Sarayı, 34410 Cağaloğlu/İstanbul

ADI-SOYADI: .....
MESLEK: .....
YAŞI: .....
ADRES: .....
.....

17. ÇEKİLİŞ

GOKO UF2 FOTOĞRAF MAKİNESİ KAZANAN ÜÇ OKURUMUZ

BİLİNMEYEN GOKO UF2 fotoğraf makinesi çekilişlerinden on birincisi 25 Aralık Çarşamba günü yapıldı. Kazanan okurlarımız: Metin Demir (Küçükyalı, Fenerli Sokak 20/5 - Kadıköy-İstanbul), Aysel Akınlar (Beypazarı-Ankara), Bekir Taşçıoğlu (Tozkoparan Mah. No: 13 - Çankırı). Not: Adı geçen okurlarımızın en geç 1 ay içinde şahsen veya mektupla yayınevimize başvurmalarını rica ederiz.

BİLİNMEYEN ■ Cilt: 5 ■ Sayı: 56 ■ Fiyatı: 300 TL. (KDV dahil) Kıbrıs'ta 370 TL.

KARACAN YAYINLARI A.Ş. adına sahibi: ALİ KARACAN
YAZI İŞLERİ: Genel Yayın Yönetmeni: ALİ SAYDAM ■ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ERCAN ALTAZLI ■ Yazı İşleri Müdür Yardımcıları: ATA NİRUN (Dış İlişkiler ve Koordinasyon), CEM ÇOBANLI (Redaksiyon ve Araştırma) ■ Katkıda bulunanlar: Prof. A.J. Ellison, Dr. J.Allen Hynek, Brian Inglish, Colin Wilson ■ Ankara Temsilcisi: ÖNDER ŞENYAPILI ■ İzmir Temsilcisi: ERKAN SEVİNÇ
İDARE: Genel Koordinatör: OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ Mali Koordinatör: ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU ■ İlan ve Halkla İlişkiler Müdürü: ESER NOYAN ■ Satış Müdürü: DÜNDAR İNCESU
TEKNİK: Art Direktör: ERTAN GÖKEMRE ■ Teknik Müdür: NURETTİN ÖZAKSEL ■ Teknik Müdür Yardımcısı: M. SABİT UÇUK ■ Düzelti Servisi Şefi: SERRA TÜZÜN ■ Dizgi-Pikaj-Montaj: KARACAN YAYINLARI ■ Renk ayrımı: ORBİS-LONDRA, ÇALİ GRAFİK-İSTANBUL ■ Baskı: HÜRRİYET OFSET A.Ş. HALKALI/İSTANBUL ■ Adres: BİLİNMEYEN, Basın Sarayı 34410 Cağaloğlu/İstanbul. P.K. 1134 34437 Sirkeci/İstanbul. Tel: 527 00 34 - 526 69 00 Telex: 23360 ■ Ankara Bürosu: Tunus Cad. 6/4 06640 Bakanlıklar/ANKARA Tel: 18 20 15 Telex: 42512 MİLT TR ■ İzmir Bürosu: 1379 Sok. 59/215 35210 Alsancak/İZMİR Tel: 13 73 91 Telex: 52651 MİLT TR ■ Abone yıllık (52 sayı) 11.400 TL, 6 aylık 6.000 TL. ■ Posta ücretleri yayınevimize aittir. (Abone ücretleri posta havalesiyle gönderilebileceği gibi İş Bankası Cağaloğlu/İstanbul Şubesi nezdindeki 20 no'lu hesabımıza yatırılabilir).

© Copyright: Orbis Publishing Ltd. London, England ■ Türkiye'de yayın hakkı: KARACAN YAYINLARI

olmaması, neşeli bir havanın oluşturulması gerekiyordu.

Ve masa hareket ediyor

Böylece grup yöntemini değiştirdi. Sessiz konsantrasyon çalışmalarından vazgeçildi. Şakacı, rahat ve neşeli bir atmosfer oluşturuldu. Üzerinde dikkatin yoğunlaştırılacağı herhangi bir nesne yoktu. Tüm olay Philip tarafından gerçekleştirilecekti. Çevresinde oturdukları masaya "Philip" diye hitap ettiler. Birkaç hafta sonra bekledikleri olay gerçekleşti. Grup üyelerinin ellerini koydukları masa, açıkça hareket ediyordu.

Önceleri bu hareketler titreşim halindeydi. Hareketlerden orada bulunanlardan kimsenin, bilerek ya da bilmeyerek masayı oynatmadıkları anlaşılıyordu. Masanın kımıldaması üzerine tartışmalar başladı. Birisi masayı hareket ettirenin Philip olabileceğini öne sürdü. O sırada masadan bir tıklama sesi geldi. Philip gelmişti.

İlginç bir haberleşme

Philip ile haberleşmek için bir kod sistemi de geliştirmişlerdi. Her "Evet" için bir tıklama, her "Hayır" için iki tıklama. Bu yapay hayaletle ne konuşacaklardı? O noktadan sonra bu sorunun cevabı aranmaya başlandı. Psişik araştırmalar tarihinin en ilginç deneyi yapılıyordu. Aslında ortada herhangi bir hayalet ya da bir ruh yoktu. Burada psikokinezi ile ilgili bir deney söz konusuydu.

"Merhaba Philip"

Grup sekiz kişiden oluşuyordu. Üyeler arasında konuyla ilgili kişiler olduğu gibi, ev kadınları ya da sıradan insanlar da vardı. Özel olarak bir çalışma odası hazırlanmıştı. Çevreyi yeterince aydınlatabilecek kadar bir ışık vardı. Herkes ellerini masanın üzerine koymuştu. İçlerinden birisi yumuşak bir sesle, *"Merhaba Philip"* dedi. O sırada herkes ellerinin altında masadan hafif bir tıklama sesi geldiğini duydu. Olay çok hızlı gelişmişti.

Philip cevap veriyor!

Masa odanın içinde gezinmeye başladı. Sekiz kişi de ellerini masanın üzerinde tutabilmek için zorluk çekiyorlardı. Tıklamalar bazen de evin bacasından ya da duvarlarından da geliyordu. Herkes Philip ile gerçek anlamda bir ilişki kurduklarına emin olmuştu. Sorular soruluyor, bir ya da iki tıklama ile cevaplar alınıyordu. Bazen de cevaplar, odadaki zayıf ışığın titremesi ile veriliyordu.

Philip onlara ne tür cevaplar vermeliydi? Sorulara verdiği cevaplar aslında uydurulmuş olan bir öykünün gerçeklerine tıpatıp uyuyordu. Bazen de eklemeler yapıyordu. Fakat bu eklemeler her zaman tarihsel açıdan doğru olmuyordu.

Bazen de masa odadakilerden birini kovalardı. Diğerleri ise bu duruma kahkahalar ile gülerlerdi. Kovalanan kişi kapıya yönelditğinde ise, kapı kendi kendine kapanırdı. Bütün eller bu olay süresince masadan çekilirdi.

Televizyona çıkıyor

1974 başlarında gruptakiler olayları filme almayı düşündüler. Bu Philip'in nasıl "yaratıldığını" anlatan belgesel bir film olacaktı. Bu şekilde tıklamaları ve masanın hareketlerini kaydetmeyi amaçlıyorlardı. Bu gerçekleşti de. Filmin adı, "Hayali Hayalet Philip" konuldu. Sonunda Philip televizyonda yapılan canlı bir yayınla seyirci önüne çıktı. Masa hızlı bir şekilde stüdyonun içinde dolaşıyordu. Tüm olay baştan sona filme alınmıştı.

Yorum yapılamıyor

Toronto grubundakilerden biri, programın sunucusuna Philip'e "Merhaba" demesini söyledi. Sunucu denileni yaptıktan sonra masanın üzerinde olan elinin altında bir tıklama duyduğunda çok şaşırdı. Sorduğu diğer sorulara da tıklamalar ile cevaplar alıyordu. Bu program Toronto Televizyonu'nda yayın-

Ortaçağ Avrupa'sında cadılık suçlamasıyla yakılan binlerce kadından birinin yakılışını gösteren bir gravür. Philip'in karısının, kocasının âşığını cadı olarak ihbar etmesi, Philip Grubu'nun tarihi gerçeklere önem verdiğini gösteriyor (altta).

landı. Bu arada seyircilerin hiçbiri sunucunun herhangi bir şekilde hile yapıyor olmasından en küçük bir kuşku bile duymadılar. Fakat kimse yedi-sekiz kişi bir araya gelerek bir etki oluşturup bu tür bir olayın nasıl açığa çıktığına ilişkin bir yorum yapamıyordu. Olay hâlâ birçokları için bilinmezliğini sürdürüyor.

Sesler arasında fark var

Daha önce İngiltere'de yapılan deneylerde Dr. **Alangault** aynı masa üzerinde oluşan tıklamalar ile, bir parmağın ya da sert bir cismin oluşturduğu tıklamalar arasında belirgin bir farklılık olduğunu buldu. Toronto grubu da Philip'in tıklamaları ile kalem, yüzük ve diğer cisimlerle yaptıkları tıklamaları kaydettiler.

Philip tıklamaları, daha çabuk kaybolan diğer normal tıklamalardan daha farklıydı.

Zihnin olağanüstü gücü

Philip olayı gibi bir olay yaratmak için gereken psikolojik temel hakkında birçok şey öğrenilmişti. Zaten grupta iki uzman vardı. Bunlardan biri halen Toronto Üniversitesi'nde psikokinezi üzerinde çalışmalar yapan Dr. **George Owen**'dir. Diğeri ise Psikolog Dr. **Joel Whitton**'dır. Dr. Whitton aynı zamanda Toronto Psişik Araştırmalar Kurumu'nun tıp danışmanıdır.

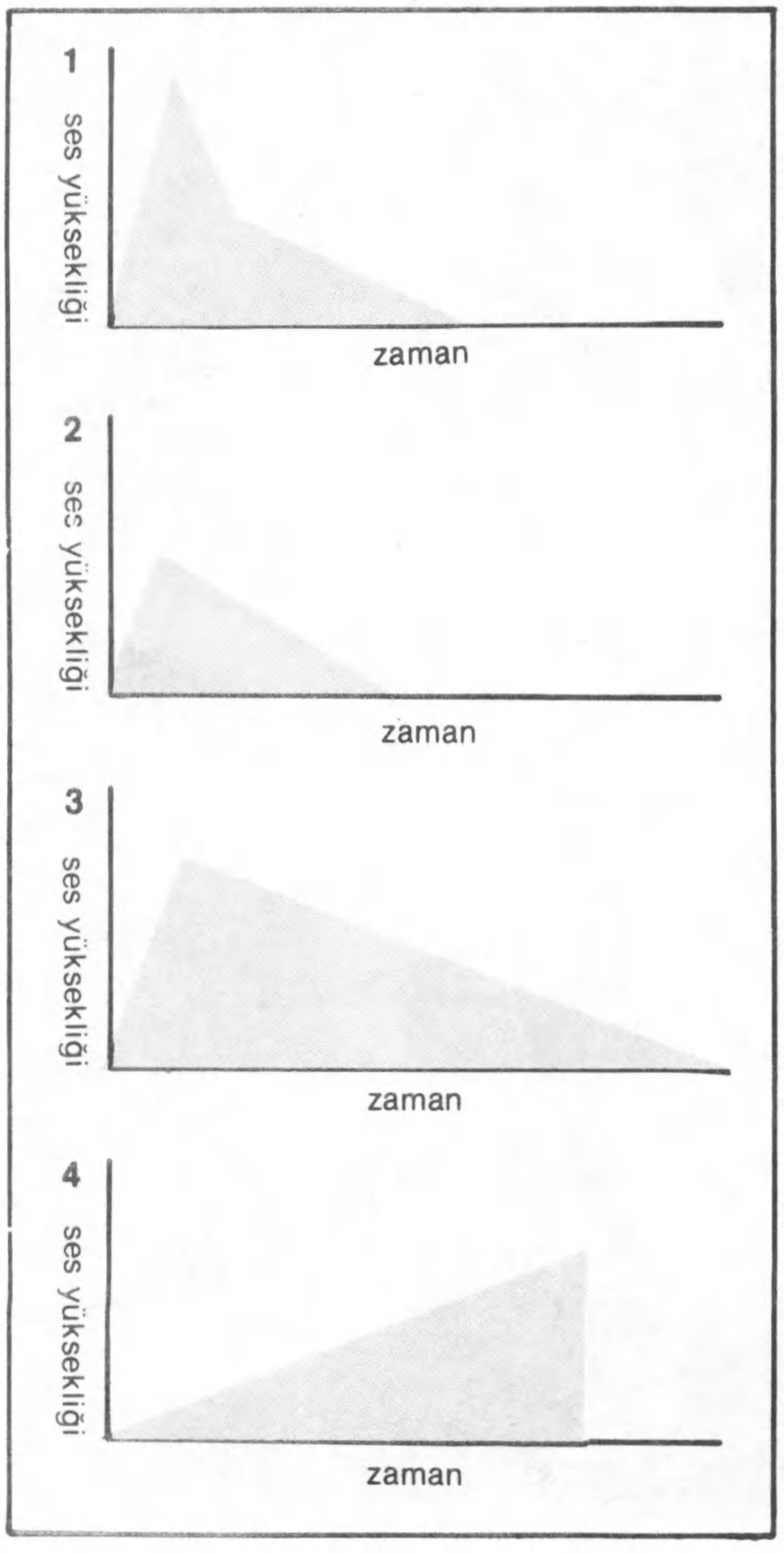

Bu grafiklerde, (solda) Philip'in tıklamaları ile diğer çeşitli nesnelerin oluşturduğu tıklamalar arasında farklar inceleniyor. Philip'in tıklamalarının 1 ve 2 no'lu grafiklerde daha hızlı kaybolduğu görülüyor, doğal sesler gibi düzenli olarak kaybolmuyorlar (3). Fakat bazı normalötesi gürültülerden de farklı olarak düzenli bir yapıya sahip (4).

Bağlantı zayıflıyor

Belirtildiğine göre Philip'in düşünceleri, o anda orada bulunan kişilerden kaynaklanıyor. Philip orada bulunanlar tarafından yaratılmıştı, onların bir bileşimi gibiydi. Bir gün Philip'in tıklamaları her zamankinden daha zayıf geldi. Deneye katılanlardan biri Philip'e, daha iyi bir iletişim kurmazsa onu göndereceklerini söyleyip, *"Biliyorsun seni biz yarattık"* dedi. O anda Philip olayı birden sona erdi. Onu tekrar oluşturabilmek için yoğun bir zihinsel çabanın harcanması gerekti.

Psikolojinin açıklaması

Psikokinezi olayı ile bazı psikologların da ilgilendiği biliniyor. Onlar da kendi uzmanlık alanlarıyla ilgili bazı yorumlar getiriyorlar. Onlara göre bu tür olaylar sırasında psikolojik bir boşalma söz konusu. Psikolojinin, psikokineziyi açıklayan teorisinin büyük bir bölümü, fiziksel yolla boşaltılan bilinçli ya da bilinçsiz psikolojik bir gerilime dayanır. Eğer bu doğruysa ve Philip Grubu'na uygulanırsa, "bilinçsiz gerilim" görüşüne kısmen bir açıklık getirilebileceği öne sürülüyor.

Kendilerine güvenleri arttı

Nitekim bu psişik olaydan sonra deneye katılanlarda bazı psikoterapik etkiler gözlemlendi. Grup üyelerinin arasında güçlü bağlar kuruldu. Dr. Whitton şöyle diyordu: *"Üyelerin kendine olan güvenleri, bu olay sayesinde arttı."* Konuyla ilgili psikolojik teorinin bir diğer bölümünde ise şöyle deniliyor: İnsan egosu kendisinin duygusal bir çatışma içerisinde olduğunu kabul etmez. Nesneleri uzaktan kontrol etme gibi olağanüstü bir güce sahip olmadığına inanır. İşte bu şekilde telekinezi olayına (nesneleri, hiçbir fiziksel temas olmaksızın, zihin gücüyle hareket ettirebilme) bir açıklık getirilmek isteniyor. Philip Grubu da Philip'e istedikleri her şeyi yaptırabiliyordu.

Philip Grubu'nun danışmanlığını yapan Dr. George Owen ve eşi (altta). Sonraları Bayan Owen yapılan çalışmaları geniş bir şekilde tanıtan bir kitap da yazdı.

Diğer grupların çalışmaları

Tüm bunlardan sonra, sonuçta dört noktanın ortaya çıktığı görülüyor. Birincisi, etkinliklerini Toronto Grubu'nun elde ettiği sonuçlara göre temellendiren ve daha farklı "uydurma" öyküler yaratan birçok grup, onlarla aynı sonuca vardı. Ayrıca bu tür bir sonuca varmak için de Toronto Grubu gibi birkaç ay değil, sadece birkaç hafta geçti.

Bu tür araştırmalar arttı

İkincisi çok sayıda bilim adamı olayı yakından inceledi. Bu tür olayların gerçekliğini onayladılar. Üçüncüsü daha güçlü teorilerin geliştirilmesini amaç edinen araştırmaların sayısında bir artış görülüyor. Dördüncü olarak da bu ilginç çalışma için yapılan maddi desteğin çok düşük bir miktarda olduğu söyleniyor.

Nobel kazanabilir

Bu arada Toronto Grubu tarafından cevaplanmamış bir soru kalıyor. Deney odasında meydana gelen olaylar ölümden sonraki yaşamın bir kanıtı mı? Yoksa tüm bunlar orada bulunanların bir cismi odak noktası olarak kullanıp, yaptıkları bilinçsiz bir çalışmanın ürünü mü?

En azından "hayali Philip" ile yapılan çalışmalar, özellikle bu konuyu incelemek ve deneyler yapmak isteyenlere bir ölçüde yol göstericilik yapacaktır. Bir araştırmacı Toronto Grubu için şöyle diyor: *"Eğer parapsikoloji ile ilgilenenlere bir Nobel ödülü verilseydi, bu kesinlikle Philip olayını yaratanların olurdu."*

Psikokinetik etki ile havalandırılan bir masa. Fotoğraf ABD'nin Missouri eyaletinde Rolla kentindeki bir evde, Sorrat Grubu tarafından çekildi. Bu grubun da Philip Grubu'nunkine benzer düşünceler geliştirdiği belirtiliyor (üstte).

Simya çalışmalarının son aşaması:

Çift cinsiyetlilik!

Simyagerlere göre, insan kendisini yarı-erkek, yarı-kadın "mükemmel bir varlığa" dönüştürebilir. Fulcanelli'nin de (Bkz. sayfa 972 ve 1294) bu sonuca ulaştığı söyleniyor.

Nantes Katedrali'nde İkinci François'nın mezarında bulunan heykel: Prudence. Heykelin başının bir yüzünde bir genç kız yüzü, arkasında ise yaşlı bir bilge bir adamın yüzü var. Fulcanelli bu genç kız figürünün her haliyle doğayı simgelediğine inanıyor. Ona göre simya çalışmalarının son aşamasında çift cinsiyetli mükemmel bir varlık yaratmak mümkün (solda).

EUGENE CANSELİET 1954'te İspanya'ya gizemli bir yolculuk yaptığında orada **Fulcanelli**'yi tekrar gördüğünü iddia etti. Canseliet, Fulcanelli'nin simya konusundaki yetenekleri sayesinde kendi görünümünü de değiştirebildiğini iddia ediyordu. Ona göre Fulcanelli sadece gençliğini ve canlılığını yeniden kazanmakla kalmamış, aynı zamanda pürüzsüz bir cilde ve kadınsı bir görünüme de sahip olmuştu.

İnsanın fiziksel değişimi

Bu iddia özellikle simyanın felsefesini tam olarak bilmeyenler için anlamsız gibi görünebilir. Fakat Hermetik Sanat'ın ökült öğretilerinde, kutsal kişilerin hem ruhsal bakımdan hem de fiziksel bakımdan kendilerini olağanüstü değişikliklere soktukları söylenir. İşte bu şekilde son derece usta bir simyagerin de, Filozof Taşı'nı (Bkz. sayfa 1389) kullanarak nasıl metalleri altına dönüştürüyorsa, kendisini de fizik olarak tümüyle değiştirebilmesinin mümkün olacağı öne sürülüyor.

Bunun sonucu olarak da insan doğasında bulunan dişi ve erkek unsurlarının mükemmel bir dengesi olarak, bu değişimi gerçekleştiren kişinin yüz hatlarında bir çift cinsiyetliliğe (biseksüellik) rastlanabileceği söyleniyor. Bazılarına göre bu tür gizemli değişimler birtakım içsel ve ruhsal deneyimlerin de sonucu olabilir.

İşte bu tür bir değişim olayının gerçekliğini savunanlar, iddialarına bir kanıt olarak çeşitli azizlerin, mistiklerin ve kutsal kişilerin yüz hatlarında çift cinsiyetliliğe rastlanıldığını söylüyorlar.

Çift cinsiyetli bir heykel

Acaba Fulcanelli de Filozof Taşı'nı ele geçirdikten ve **Büyük Eser**'i tamamladıktan sonra bu tür bir değişim geçirmiş olabilir mi? Fulcanelli, **Filozof Taşı'nın Gizemi** adlı ikinci kitabında bu tür bir olasılığı fazla önemsemediğini belirtiyor. Fakat bununla birlikte, Nantes Katedrali'nde bulunan **İkinci François**'nın mezarındaki dört heykelden birine özellikle dikkat çekiyor. Fulcanelli bu heykele "Prudence" (Sağduyu) adını veriyor.

Genç kız ve yaşlı adam

Heykele önden bakıldığında bir pelerine bürünmüş genç ve güzel bir kızın tasvir edildiği görülüyor. Sanki, sağ elinde tuttuğu, son derece garip, dışbükey bir aynaya hipnotize olmuş gibi gözlerini dikmiş bakıyor. Sol elinde ise simyanın sembollerinden biri olan pergeller var. Fakat bu genç kız heykelinin başının hemen arkasında bir başka yüz daha var. Bu

Sözcüklerin mesajı

Fulcanelli, **Katedrallerin Gizemi** adlı kitabının son bölümünde, Pirene Dağları'nın eteklerindeki Hendaye köyünde bulunan garip bir taş sütundan söz ediyor. Tepesinde bir haçın yer aldığı bu sütun, Fulcanelli'ye göre dünyanın gelecekte yaşayacağı karışıklıkları önceden bildiren bir kehanet sütunu. Fulcanelli sütunda yazılı olan INRI harflerinin Latince Iesus Nazarenus Rex Iudeorum'un (Yahudilerin Kralı Nasıralı İsa) başharfleri olduğunu öne sürüyor. Ona göre bu harflerin ikinci bir yorumu da Igne Natura Renovatur Integra şeklinde. Bu da bir ateşle tüm doğanın yenileneceği anlamına geliyor. Fulcanelli ateş ile sembolize edilen bu olayın çok kısa zamanda kuzey yarıküreyi etkisi altına alacağını öne sürüyor.

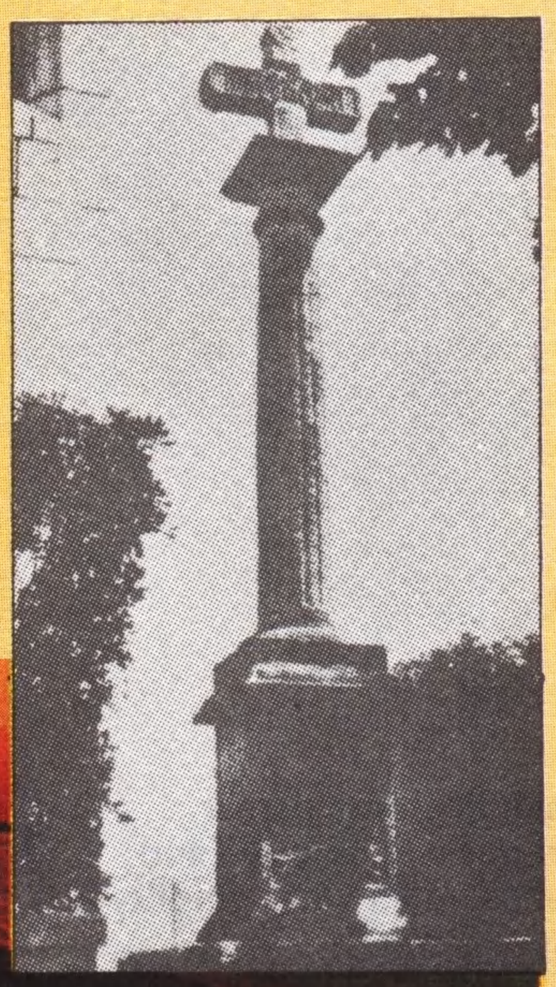

Fulcanelli aynı zamanda haçın tepesinde yer alan OCRUXAVES PESUNICA sözcüklerine de dikkat çekiyor. Bunlar "Ocrux ave spes unica"nın (tek umut olan haça selam olsun) bozulmuş hali olabilir deniliyor. Fulcanelli'nin izleyicilerinden biri olan mühendis Paul Mevry ise daha etkileyici bir yorum getiriyor. Mevry'e göre OCRUXAVES PESUNICA, Latince "Orcus ave pus e canis"in bir anagramı (harflerin sırasını değiştirerek elde edilen yeni sözcük ya da deyim) olabilir. Bu ise, "Köpekten aşağı inen Orcus" anlamına geliyor. Orcus Roma mitolojisindeki bir yeraltı Tanrısıdır. Bu Tanrıyı eski Mısırlılar ise Oziris olarak kabul ederler. Eski Mısırlıların köpek takımyıldızının alfa yıldızı olan Sirius ile Oziris'i birlikte düşündükleri biliniyor.

Acaba bu Sirius'tan ve görünmeyen yoldaşı (cüce yıldız) Sirius B'den gelen bir kıyamet uyarısı mıdır?

ise tamamen sakallı, bilge görünümlü ve yüzünde derin bir düşünceye dalmış gibi bir ifade olan bir erkek başı.

Fulcanelli bu heykeli **Tanrı Apollo** ile **Creusa**'nın çift yüzlü oğulları ile karşılaştırıyor. Fulcanelli'nin yorumuna göre genç kızın pelerini felsefeyi, hem içsel hem de dışsal haliyle de doğayı simgeliyor. Fulcanelli genç kızın yüzündeki gizemli ifadenin ise kadim simyanın bir görüntüsünü yansıttığını düşünüyor.

Jung'un yaklaşımlarına benzetiliyor

İçsel aydınlanmayı ve insanı ruhsal olarak daha üst bir düzeye yükseltmeyi amaçlayan tüm ezoterik sistemlerde, bu gelişim sürecinin herhangi bir aşamasında yaşanılan dişiliğin ve erkekliğin bu içsel dengesi belirli bir önem taşır. Öte yandan yaklaşım biçiminin çağdaş psikoanalitik düşüncede de görüldüğü öne sürülüyor, özellikle de Jung psikolojisinde. Ünlü psikolog **Carl Gustav Jung**'un yaşamının 10 yılını simya ile ilgili çalışmalara ayırdığı ve bu konuyla ilgili çok sayıda kitap yazdığı biliniyor.

Bazılarına göre Jung'un ortaya attığı ve kişinin çeşitli içsel deneyimlerine, rüyalarına yeni bir bakış açısı getiren "arşetipik semboller" teorisi, bu çift cinsiyetlilik ile yakından ilgili.

Bilinen anlamının ötesinde

Bazı araştırmacılar ve gizemciler burada söz konusu olan çift cinsiyetliliğin bilinen ve görünen anlamının ötesinde, yani fiziki ve cinsel anlamının ötesinde çok daha derin anlamları olduğunu belirtiyorlar. Örneğin bu çift cinsiyetlilik olgusunun, insanın içsel dengesinin ve evrenle olan mükemmel uyumunun bir ifadesi olduğu düşünülür. Bu yaklaşıma mistisizmde de dinsel anlatımlar şeklinde rastlanır.

Örneğin Kabbala'nın çeşitli yerlerinde bu olgu işlenir:

"Sebt Günü'nde (Kutsal Dinlenme Günü) Gelin, Göksel Kral ile birleştiğinde her şey tek vücut haline gelir ve dişinin güzelliği erkeğin güzelliği ile tamamlanır. Anne, Göksel Kral ile birleştiğinde ise dünyalar kutsanır ve evrene bir mutluluk yayılır."

Açıklanabilir mi?

Tüm bu kavramlar, Canseliet'nin İspanya'da yaşadığı garip olaylarla nasıl bir arada düşünülebilinir? Ya da bir başka boyuttan birisine sırlar vermek mümkün müdür? Kuşkusuz bunlar varsayımdan ibarettir. Bununla birlikte Fulcanelli'nin Hermetik öğretinin zorlu sınavlarını yaşayan bir öğrenci olduğu da öne sürülüyor. Simyanın geleneksel öğretisinin ışığında, Canseliet'nin İspanya'da yaşadığı ola-

yın başka türlü bir mantıki açıklaması olamayacağı iddia ediliyor.

Onu tanıyan tek kişi?

Canseliet'nin anlattıkları tümüyle uydurma ise, simya konusunda bu denli deneyimli ve bilgili olan birisi kendisini böylesine riske sokar mı? Hiçbir araştırmacı bugüne değin Fulcanelli'nin bilinen kişiliğinin ardındaki gerçek yaşamını tam olarak ortaya çıkaramadı. Canseliet bu sırrı biliyorsa, Fulcanelli'nin gerçek yaşamını, onun kim olduğunu bilen tek kişi demektir.

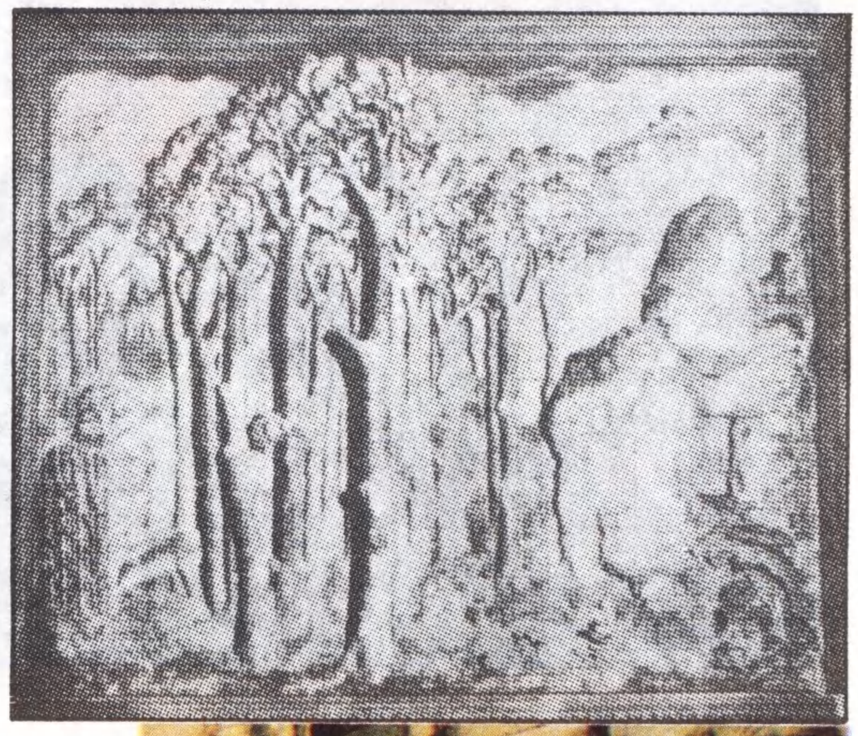

Eski bir Roma parası üzerinde, mitolojik Tanrı Janus'un iki yüzü görülüyor (üstte solda).
Fransa'nın Bourges kentindeki eski bir evde bulunan "Altın Post" adıyla bilinen bir olayı anlatan bir duvar kabartması (sağda).
Fulcanelli Altın Post öyküsünün tümüyle Hermetic öğretiyi simgelediğini iddia ediyor (altta).

Bir damla su ile sağlanan olağanüstü enerji

"Patlayan su"

Mucit Selahattin Tonoz'un en ilginç projelerinden biri de uçandaireler ile ilgili. Tonoz, uçandaire biçiminde ve ekonomik bir araç geliştirilebileceğini belirtiyor. Bir diğer buluşu olan "patlayan su"yun ise Nobel'e aday olabileceğini öne sürüyor. Tonoz, arkadaşımız Cem Çobanlı'ya projelerini açıkladı.

UÇANDAİRELER KONUSU son 20-30 yıldır dünya kamuoyunu meşgul ediyor. Bugüne kadar bu konuya ilişkin yüzlerce iddia ortaya atıldı, görüşler öne sürüldü ve tartışmalar ise hâlâ sürüyor. Uçandaireler ile **Selahattin Tonoz** da ilgileniyor. Tonoz'un uçandairelerin uçuş ilkelerini açıklamaya çalışan ve bu amaçla geliştirdiği bir uçandaire projesi var. Özellikle İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra başta ABD ve Sovyetler Birliği olmak üzere birçok devletin uçandaire biçiminde araçlar geliştirmeye çalıştıkları biliniyor. Fakat bugüne dek bu alanda elde edilmiş bir başarıdan söz etmek pek mümkün değil.

Süper devletlerin gizli silahı

Tonoz da yıllardır basında çıkan uçandaire haberlerini dikkatle izlediğini ve onların bilinen dünya araçlarının hiçbiriyle kıyaslanmayacak hareketler yaptıklarını belirtiyor: *"Bugüne kadar uçandairelerle ilgili çok şey söylendi. Kimisi bunların süper devletlerin gizli silahları olduğunu, kimileri de uzaydan geldiklerini öne sürüyor. Yıllardır izlenen bu garip cisimler hep aynı özelliklerle tanımlanıyor: Yuvarlak, tabak şeklinde, aniden büyük bir hızla yükseliyorlar ve kayboluyorlar, çevrelerine renkli ışıklar saçıyorlar. Kabul edelim ki bunlar uzaydan geliyor. Biz böyle bir aracı dünyada yapmak istesek ne yapmak gerekir? İşte, işe bu sorudan başladım. Bir kere yapacağımız cisim yuvarlak olacak, kuyruğu ve kanatları olmayacak. Eğer kuyruk olmazsa motorun da olmaması gerekir."*

Bilinen araçlardan farklı

Selahattin Tonoz bu noktalardan hareket ederek işin püf noktasını bulduğunu öne sürüyor. Tasarladığı cismi bazı bakımlardan bir helikoptere benzetmek mümkün. Tonoz'un uçandaire projesinin temel özelliği güçler dengesinin yerli yerinde kullanılabilmesi esasına dayanıyor. Tonoz şöyle devam ediyor: *"Bugüne kadar uçak ve her tipte helikopterde kullanılan uçuşu sağlayan pervaneler, pistonlu motorlarla, pervanenin ortasından döndürülüyordu. Kanat uçlarında oluşan güçlü direnmeyi kırmak için güçlü motorlar kullanılıyor."*

Mucit Selahattin Tonoz'un (altta), tabanca susturucusundan üç boyutlu polaroit fotoğraf makinesine kadar çok sayıda buluşu var. Üstelik bunların çoğunun yurt dışından patenti de alınmış. Fakat Tonoz ülkesinde kendisiyle yeterince ilgilenilmediğinden yakınıyor.

Her bakımdan ekonomik

"Benim geliştirmeye çalıştığım uçandaire biçimindeki araçta söz konusu olan sistemde ise merkezden uygulanan pistonlu motorlar yerine, merkezi dayanak noktası kılan minyatür tepkili motorlar kullanılır. Pervane kanatlarının yere

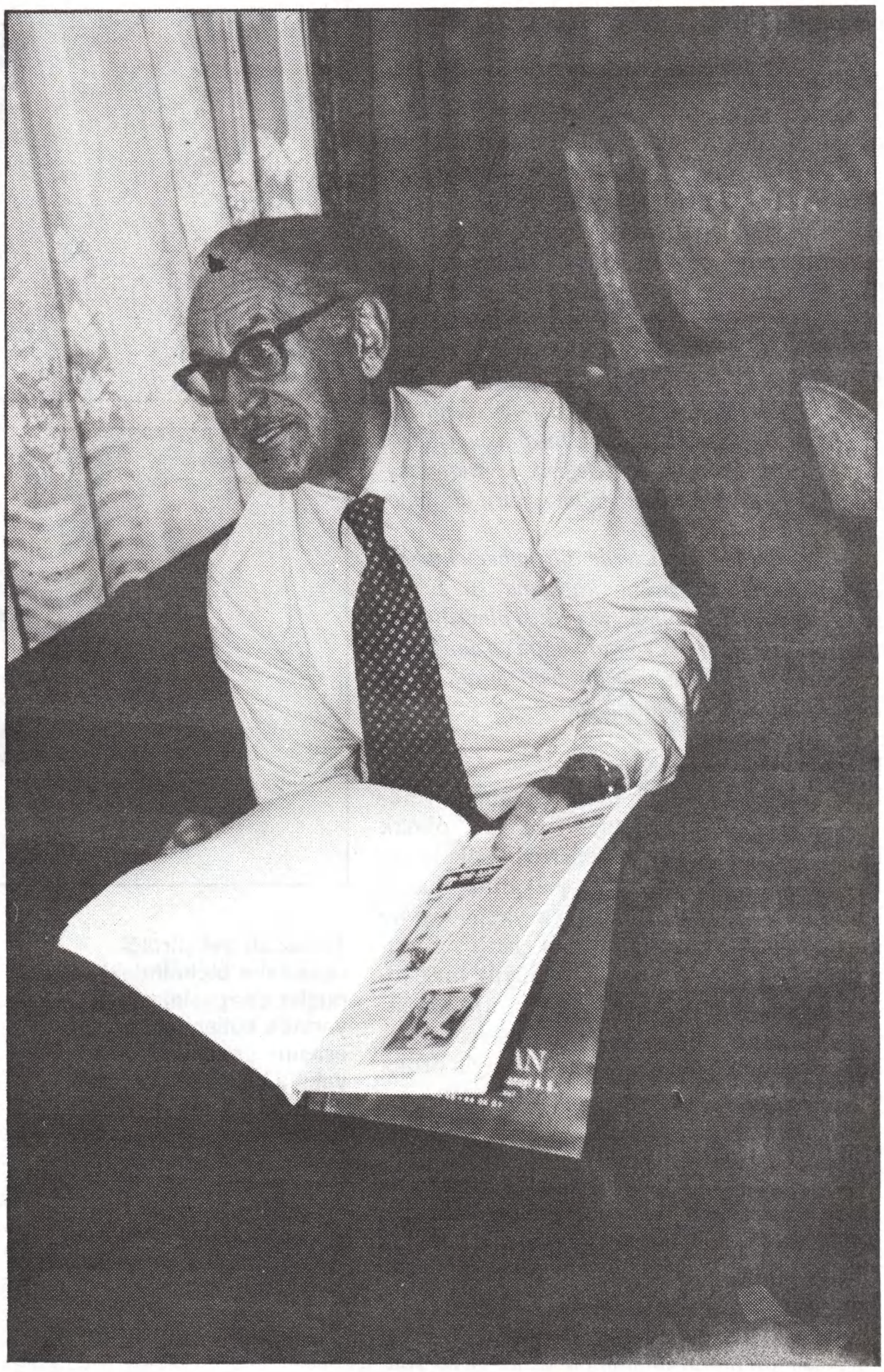

doğru baskıladığı hava direnci gerçek değerine indiğinden yakıt ekonomisi de sağlanır. Ayrıca motor devir adedi sınırlaması ortadan kalktığı için, hız, gaz tepkime hızına yani maksimuma çıkar. Pervane, aracın gövdesini askılayan mafsallı bir mil üzerinde ve rulmanlar çevresinde bağımsız olarak dönebilmektedir. Bu bakımdan kuyruk pervanesine daha doğrusu gövde uzantısına da gerek kalmıyor. Uçuş içeriden kumandayla yakıt hücresinin ateşlenmesi ve tepkili motorların çalışması ile gerçekleşir. Yakıtın yanışı sırasında da, pervanelerin hızla dönmesi sonucunda tıpkı uçandaire gözlemlerinde olduğu gibi araç çevresine ışıklar saçacaktır. Aracın pervane bağlantı mili, küre şeklinde bir mafsalla gövdeyi askıya aldığından, milin ucu içeriden hangi yöne itilirse pervane aksi yöne yatıp gövdeyi o yöne doğru uçurabilecektir. Bu sayede ani bir şekilde geriye dönmek mümkün olacaktır."

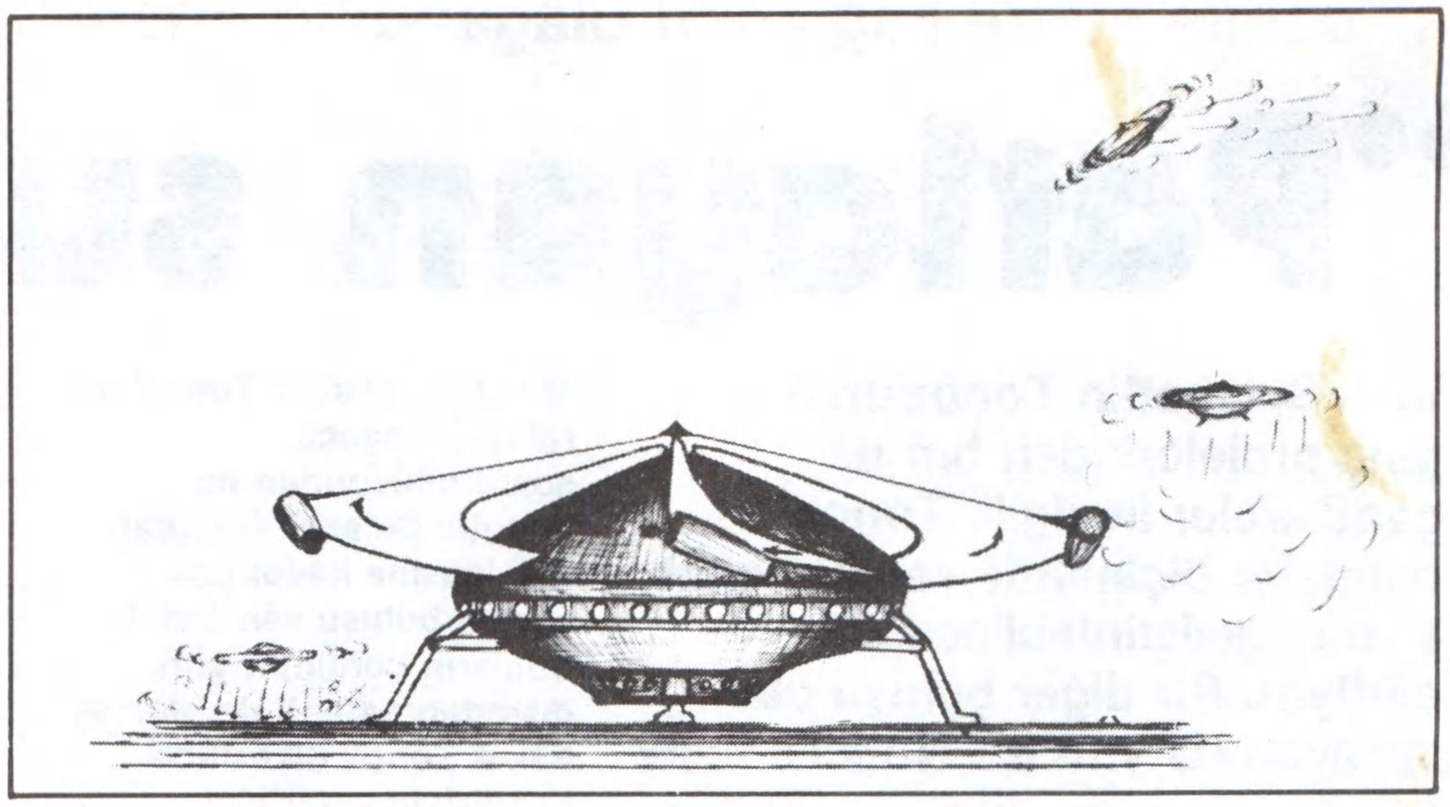

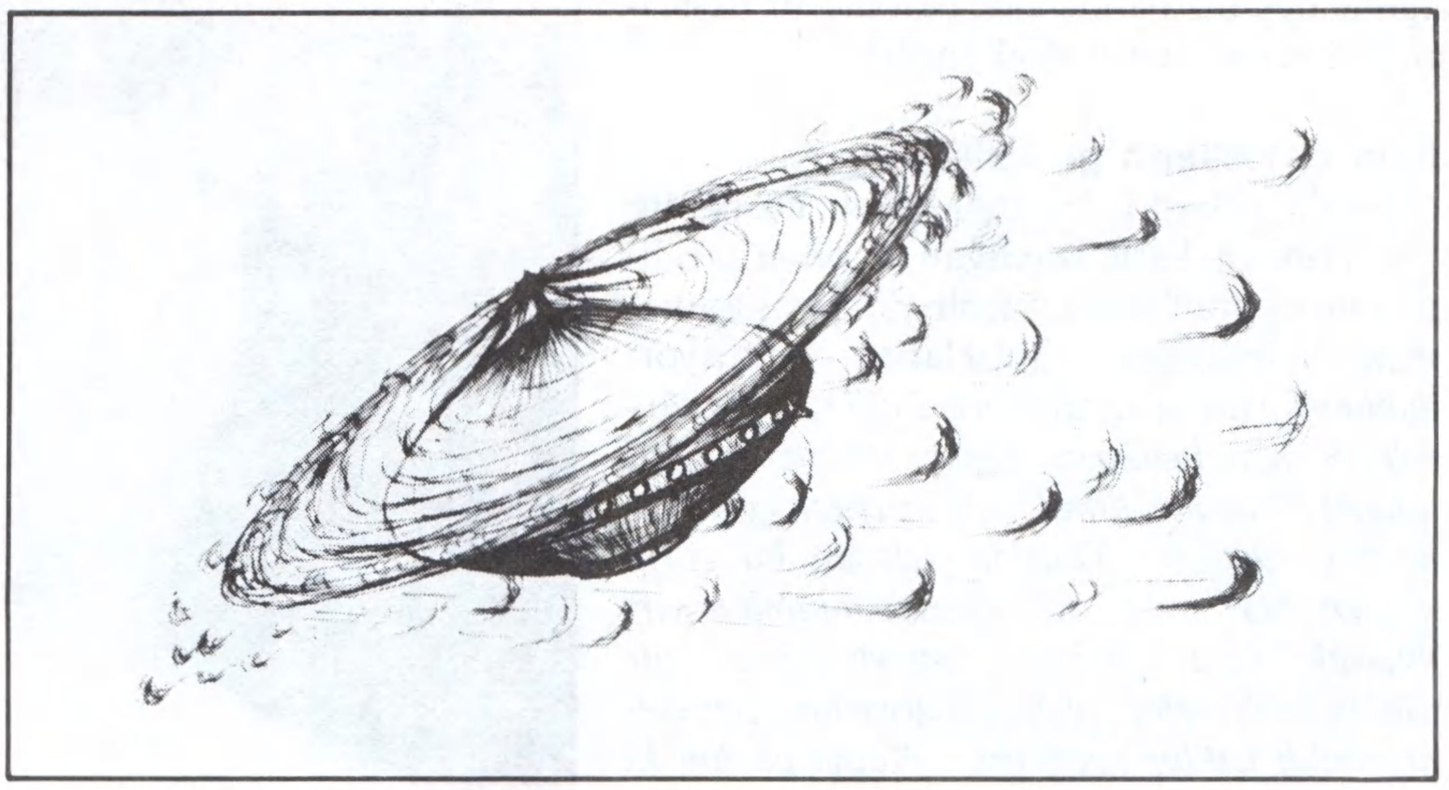

Tonoz'un geliştirdiği uçandaire biçimindeki araç güçler dengesinin yerli yerinde kullanılabilmesi esasına dayanıyor. Araç yakıtla çalışıyor. Pervane uçlarına takılan minyatür tepkili motorlar araca hız ve seri hareket sağlıyor (üstte).

"Patlayan su"

Tonoz, bu projesi için de çeşitli yerlere başvurduğunu söylüyor; fakat henüz bir cevap alamadığından yakınıyor. İrili ufaklı yüzlerce buluşu olan mucidin tüm buluşlarının en önemlisi olarak nitelediği ve "patlayan su" ya da "mini reaktör" adını verdiği ilginç bir aygıtı var. Tonoz bu buluşunun öyküsünü şöyle anlatıyor: *"Ben bir zamanlar buhar kazanları üzerinde çalışıyordum. Bilindiği gibi buharın depolanması ve bir motora sevk edilmesi için büyük hacimde buhar depoları gerekir. Ben bu depoyu küçültebilir miyim diye düşünüyordum. Bu amaçla yıllarca süren araştırmalar yaptım, değişik aygıtlar geliştirdim. Fakat bir türlü istediğim sonuca ulaşamadım.*

O günlerde gazetelerde bir haber okudum. Bir imalathanede buhar kazanına su girmiş, büyük bir patlama olmuş ve üç kişi ölmüştü. İşte bu olayla birlikte yıllardır aradığım çözüme ulaştım. Artık küçük hacimde bir depo ile yüksek bir buhar elde etmek mümkündü."

Birçok yere başvurdu

Mucit bu konuyla ilgili projesini tamamladıktan sonra 1973'te başta TÜBİTAK olmak üzere, aralarında çeşitli ülkelerin büyükelçilikleri, cumhurbaşkanlığı, başbakanlık, haber ajansları da olmak üzere 60'a yakın kişi ve kuruma başvurmuş. Dünyanın enerji sorununun tümüyle çözülebileceğini, büyük bir ekonomik rahatlamanın olacağını vurgulamış. Fakat o sıralar kimse kendisine cevap vermemiş. Bunun üzerine kendi olanaklarıyla projesini pratiğe dönüştürmeye karar vermiş:

Nükleer parçalanma mı?

"Bu kişileri ve kurumları inandırabilmek için bir deney makinesi yaptım. Aygıt tahminlerimin de ötesinde mükemmel bir şekilde çalıştı. Fakat o sırada hiç ummadığım bir olay oldu. Ben buharlaşma olacak diye beklerken nükleer bir ateşlenme olduğunu sandığım bir olay ile karşı karşıya kaldım. Kullandığım deniz suyu yanmaya başlamıştı, hem de korkunç bir ısıyla. Öyle ki açığa çıkan enerji aygıtın çelik kasasını eritmişti. 'İşin asıl çarpıcı yanı, bu olağanüstü enerjiyi sadece bir toplu iğnenin başından bile daha az miktarda bir deniz suyunun yanması ile elde etmiştim. Fakat burada bir yanma olayından çok bir nükleer parçalanmanın söz konusu olduğunu sanıyorum. Bilindiği gibi sanayide oksijen yakıcı, hidrojen de yanıcı olarak kullanılır. Kimyada da suyun yapısında oksijen ve hidrojen olduğu bilinir. Eğer suyu arıtırsanız, yine birini yakıcı, birini yanıcı olarak kullanabilirsiniz. İşte bu mini reaktör ile de su, arıtılmadan yanar hale geliyor. Yani kullandığım deniz suyunun içindeki oksijen ve hidrojen değişik bir tep-

kimeye giriyor ve olağanüstü enerji açığa çıkıyor."

Aygıtı sürekli yenilemiş

Tonoz'un patlayan su aygıtı elektrikle çalışıyor. Enerjinin çıktığı yere küçük bir su haznesinden, ince bir hortumla su sevk ediliyor. Hortumun ucuna takılı olan enjektörden ötürü su çok çok az bir miktarda damlayarak karşı kutba temas ediyor. O anda bir kısa devre oluyor ve çok yüksek bir ısıyla suyun patlamasına neden oluyor. Tonoz mini reaktörü defalarca bozmuş, yeniden yapmış. Her seferinde yeni parçalar eklemiş. Suyun yanma süresi ilk deneylerde 2-3 saniye sürüyormuş. Şimdi ise bu süreyi 3 dakikaya kadar çıkarabilmiş.

Nobel Ödülü kazandırabilir

Öte yandan bu aygıt çeşitli kişiler tarafından farklı şekillerde yorumlanmış. Tonoz, görüşlerini açıklayan bilim adamlarının yorumlarının birbirini tutmadığını söylüyor: *"Birisi dedi ki, bu olay bir ark boşalmasıdır. Bir diğeri ise deniz altındaki batıkları çıkarmada kullanılan bir su altı kaynak makinesidir dedi. Daha başkaları ise kuyumcuların kullandığı kaynak araçlarının sistemi; bazıları ise bunun bir elektroliz olayı olduğunu söylediler. Yani sizin anlayacağınız her kafadan bir ses çıktı. Sonuçta bu en önemli buluşum hiçbir işe yaramadan öylece duruyor. Eğer yeterince ilgi gösterilip bilim adamlarının ve uzmanların elinde daha da geliştirilip benzin, mazot ve buhar motorlarının yerine kullanılsa, yakıttan ve zamandan kazanılacak tasarrufu siz düşünün. Üstelik hava kirliliği de böylece önlenecektir. Bence bu aygıt Türkiye'ye Nobel Ödülü bile kazandırabilir."*

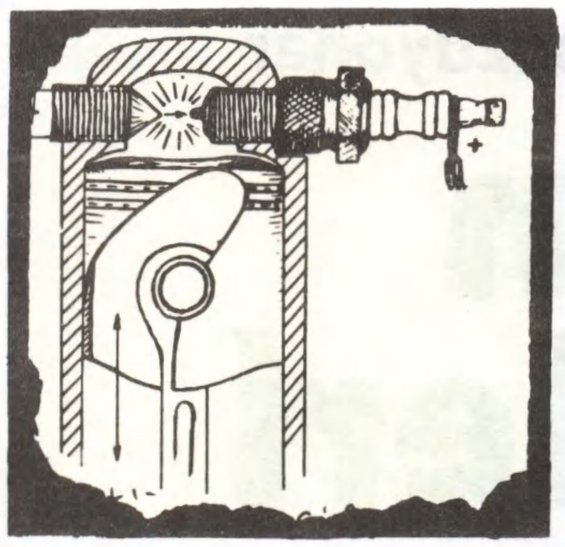

Enjektörden çıkan çok az miktarda bir deniz suyu karşı kutba temas ettiği anda bir kısa devre oluyor. Bu da olağanüstü bir enerjinin açığa çıkmasına neden oluyor (üstte).

Tonoz, "mini reaktör" ya da "patlayan su" adını verdiği bu ilginç aygıt ile enerji sorununa ve hava kirliliğine kesin çözüm getirileceğini savunuyor (sağda).

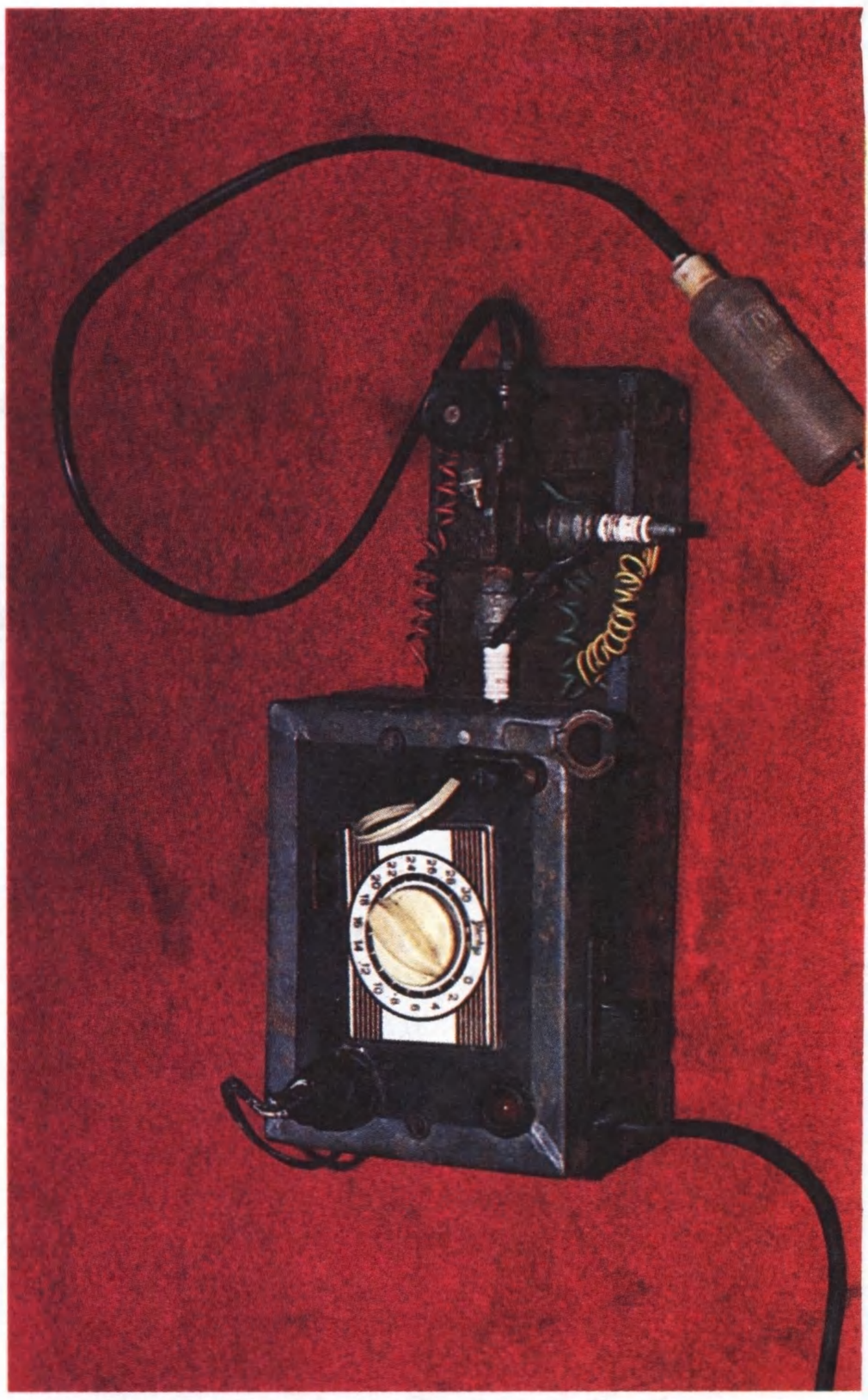

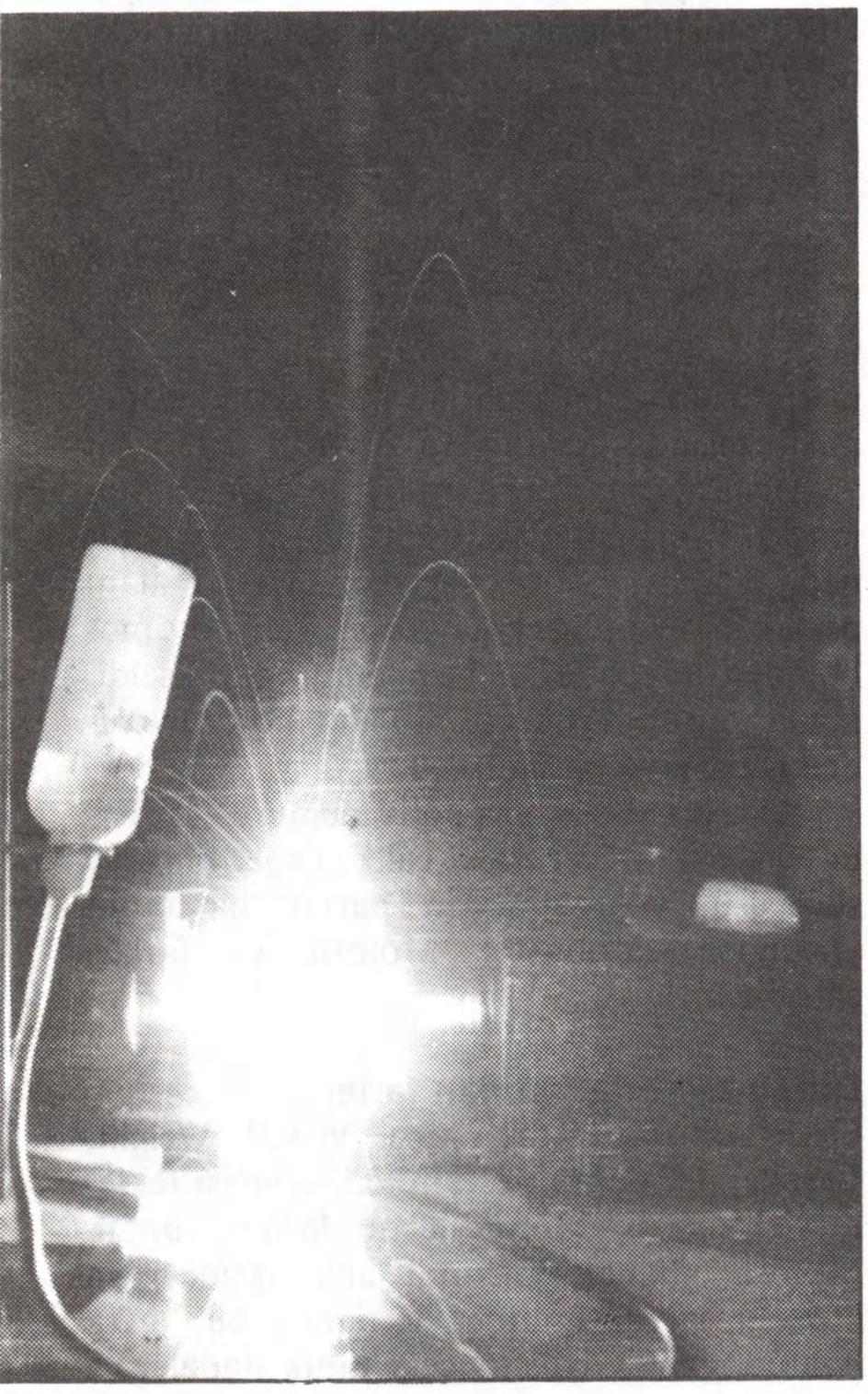

Mini reaktör çalışırkan görülüyor. Açığa çıkan enerji, aygıtın çelik kasasını eritebilecek güçte. Nitekim Tonoz bu aygıtı defalarca yeniden yapmak zorunda kalmış (solda).

Çağını aşanların kaderi: Önyargı

Selahattin Tonoz'un öyküsü aslında diğer tüm mucitlerin, hatta daha doğrusu dünya uygarlığına yeni bir şeyler sunan ve ilgi görmeyen tüm insanların öyküsüdür. Tonoz'un karşılaştıkları, tarih boyunca da görüldüğü gibi insan zihninin ve bilimin sınırlarını zorlayan, tüm çağını aşmış kişilerin kaderidir. Yaşadıkları çağlarda **Galile**'nin dünyanın yuvarlak olduğunu ve döndüğünü söylediğinde; **Edison**'un tüm bir kenti aydınlatacak bir ışık kaynağı geliştirdiğini açıkladığında karşılaştıkları güçlükleri düşünün. Ve çıkarları sarsıldığı için tutucu din adamlarının ve gaz tüccarlarının bunlara karşı aldıkları tavırları düşünün. Oysa bugün 20. yüzyıl uygarlığı bu insanlara neler neler borçlu. İnsanın aklına ister istemez **Einstein**'ın hâlâ güncelliğini sürdüren şu sözü geliyor: *"Ne kadar hazin bir çağda yaşıyoruz. Bir önyargıyı ortadan kaldırmak bir atomu parçalamaktan daha zor."*

Motorları, farları, telsizleri bozuyorlar

UFO'ların yan etkileri

Çoğu UFO gözlemi sırasında, tanıklar otomobillerin motorlarının ve farlarının çalışmadığını, telsizlerin, radyoların ve elektrikli araçların bozulduğunu belirtiyorlar. Böylesine bozukluklara neden olan güç nedir? Bu tür olaylardan sadece UFO'lar mı sorumlu, yoksa karşılıklı bir etkileşim mi var? Aşağıdaki yazıda bu soruların cevapları aranıyor.

1976 yılı bir haziran gecesi, İspanya'nın Büyük Kanarya Adası üzerinde gözlemlenen parlak bir kürenin fotoğrafı. Belirtildiğine göre o gece aynı cismin etkisiyle, bir radyo ve TV seti devreden çıkmıştır (sağda).

Levelland yakınında Pedro Saucedo tarafından görülen UFO. Saucedo'nun aracının motoru ve farları, cisim yakındayken bozuldu (altta).

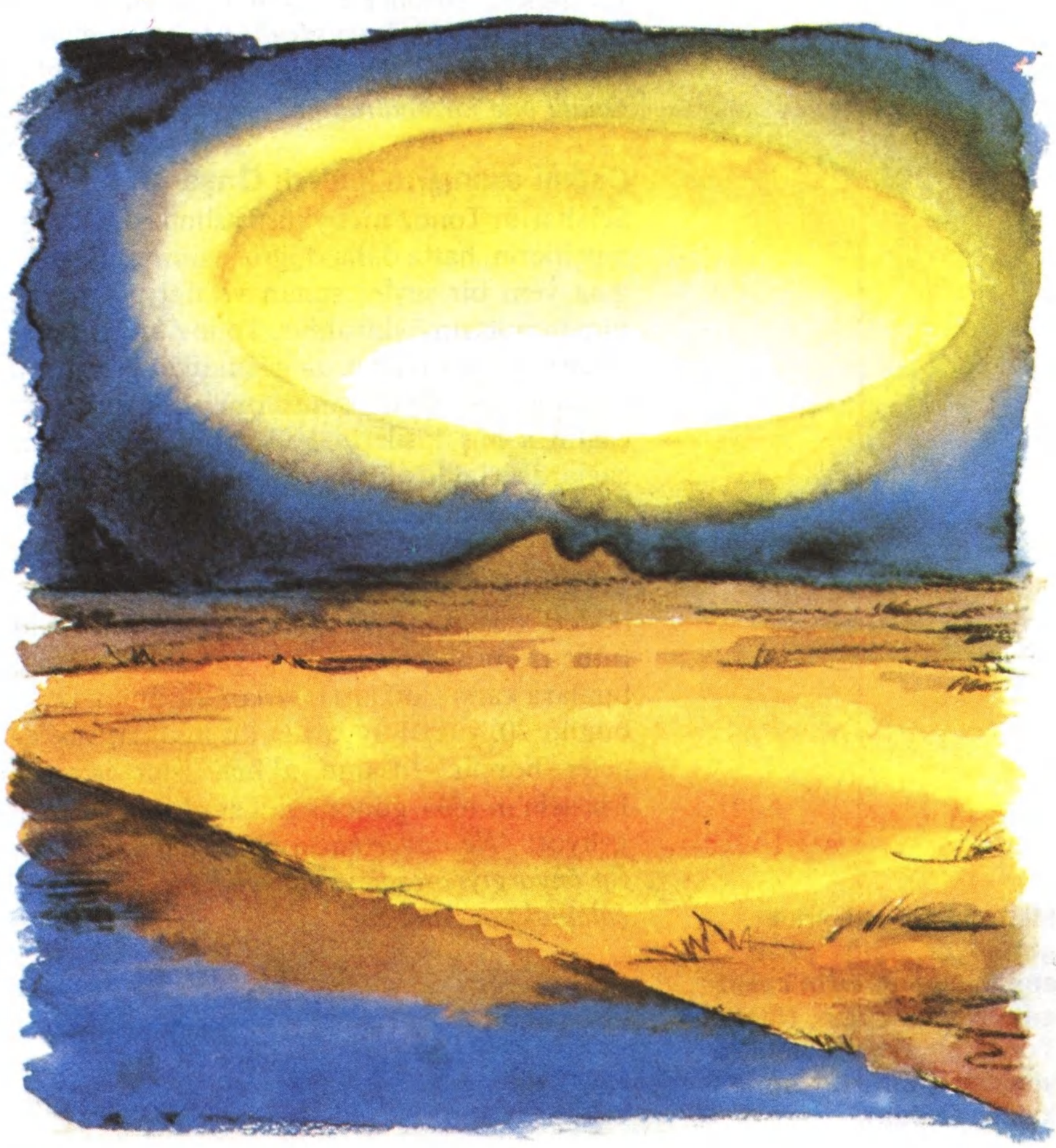

1957'NİN KASIM AYINDA bir akşamüstü ABD Teksas'ta, Levelland kentindeki Polis Merkezi'nde görevli **A.J. Fowler** olaylı bir gece yaşamıştı. Saat 23.00 sularında, can sıkıcı telefon ihbarlarından ilkini aldı. Telefon eden, **Pedro Saucedo**, bir arkadaşıyla Levelland'ın 6 km batısında yol alırken, parlak ışıklar saçan, "torpido" biçiminde, sarı-beyaz renkte bir cismin, kamyonuna büyük bir hızla yaklaştığını görmüştü. Cisim başlarının üzerinden sürtünürcesine geçerken, kamyonun farları söndü ve motoru sustu. Cisim, müthiş bir ısı saçıyordu. Bu yüzden Saucedo, kamyondan ona bakmak için indiğinde kendini yere atmıştı. UFO belli bir mesafeye uzaklaşınca, farlar tekrar yandı ve motor kolayca çalışmaya başladı. İki adam, polise telefon etmeden önce, bir daha yol aldılar. Bu arada polis memuru Fowler, bu haberi pek önemsemedi.

Bir saat sonra, Levelland'ın bu kez 6 km kadar doğusundan bir adam telefon etti. Görevli Fowler'a, yumurta biçiminde 60 metre uzunluğunda parlak bir cismin, caddenin ortasında durduğunu söyledi. Otomobil yaklaşınca, motoru durmuş ve farları sönmüştü. Tanığın ifadesine göre, cisim büyük bir neon lambası gibi ışık saçıyordu ve tüm alanı parlak bir aydınlığa boğuyordu. Tanık otomobilinden inince UFO havalandı ve yükseldi. Işıklarını söndürdü. Otomobilin motoru yeniden çalışmaya başladı.

Kısa bir süre sonra polis memuru Fowler'ın telefonu bir kez daha çaldı. Diğer bir araç sürücüsü, yolunu kesen parlak bir cisim yüzünden durmuştu. Motoru ve farları çalışmıyordu.

Duran motorlar, sönen farlar

Gece yarısını biraz geçe **Newell Wright**, Levelland'a doğru yol alırken, arabası teklemeye başladı. Motor sustu, farları söndü. Motora bakmak için indi, ama aküde veya kablolarda görünürde herhangi bir arıza yoktu. Sonra, daha önceki tanık ifadelerine

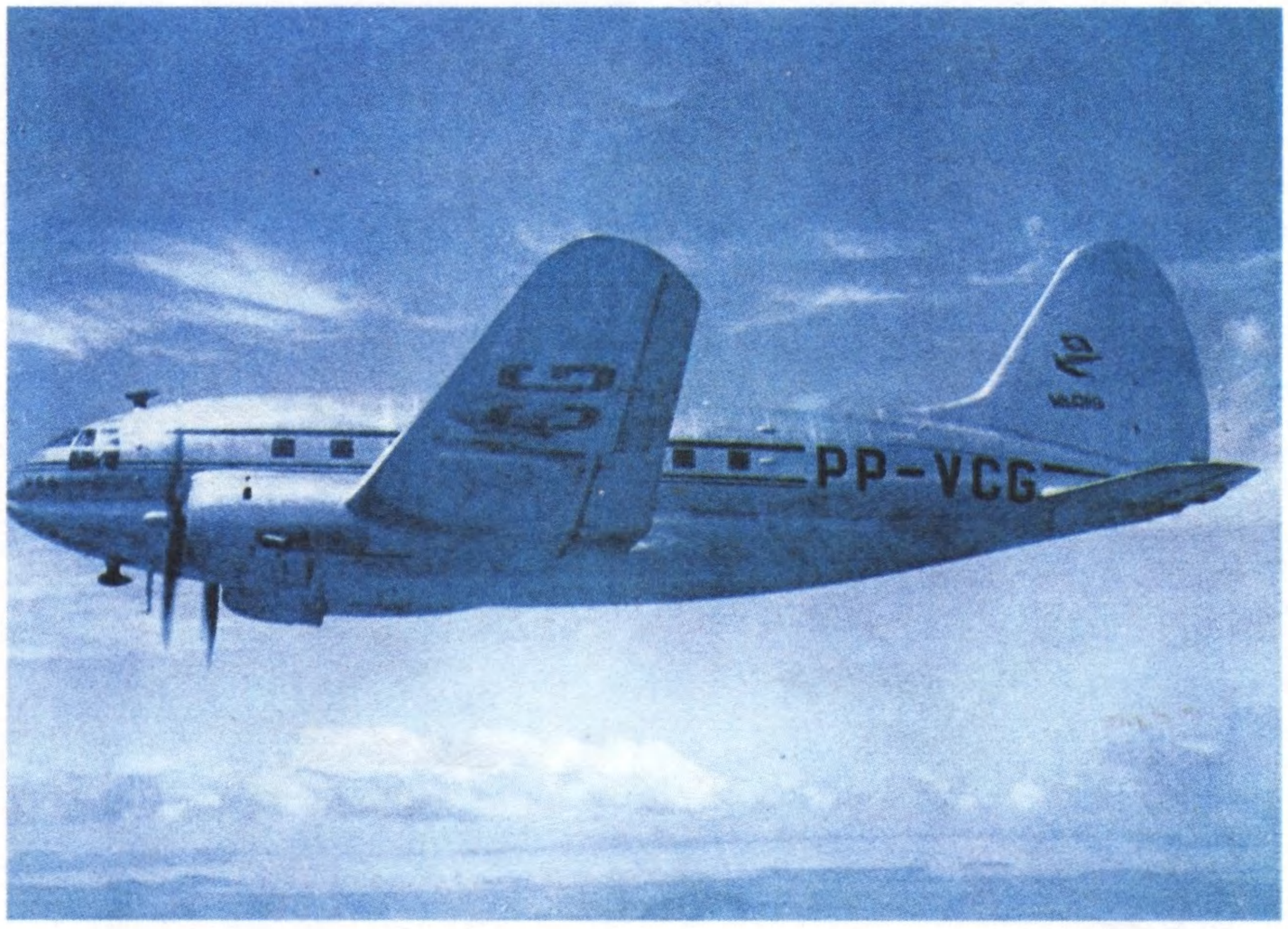

Brezilya'nın Varig Havayolları'na ait bir Curtis C-46 uçağı. Bu tip bir uçak, 1967'de bir UFO gözlemi sırasında birçok kez elektrik arızası geçirdi (üstte).

Levelland'ın doğusunda, 2 Kasım 1957'deki ikinci olayda, bir UFO, yolun ortasında durarak, bir aracın çalışmasını bozdu. (altta).

benzer oval bir cismin, yolun ilerisinde durduğunu fark etti.

Sonraki bir saat içinde, benzer şekilde ifadeler kullanan en az dört kişi daha aradı. Bir itfaiye yetkilisi, gökyüzünde kırmızı bir ışık gördüğünü, aracının gücünü yitirdiğini ve farlarının söndüğünü bildirdi. Aynı kırmızı ışığın, bir şerif ve ekibi tarafından da görüldüğü haber verildi.

Susan radyolar, telsizler

Uçandaire araştırmacıları dünyanın birçok yerindeki UFO gözlemcilerinin çeşitli zamanlarda benzeri olaylara tanık olduklarını belirtiyorlar. Bazen araştırmacıların raporlarına göre bir UFO gözlemi sırasında, tanımlanan biçimde araçlar bozuluyor, radyo üzerinde durgun elektrik birikiyor, motorlar tekliyor veya tamamen duruyor, aletler bir çalışıp bir susuyor, farlar sönüyor, araçların telsiz sistemleri bozuluyordu. Birçok olayda, cisim, aracın bulunduğu alanı terk edince, motor çalışmaya başlıyordu. Birkaç olayda ise sürücüler ve yolcular şok geçirmişler ve ısı ya da alışılmamış bir kokunun etkisiyle fenalaşmışlardı.

2. tip yakın ilişkiler

Araçlardaki bozuklukların, UFO gözlemlerinin genellikle "ikinci tür"ünü (Bkz. sayfa 46) oluşturduğu belirtiliyor. Bu ilişkilerde etkiler, çevre üzerindedir. Ama hiçbir yaratık ihbarı yapılmaz. 400 ihbarlık bir listede ancak 60'tan biraz fazlası humanoidlere (insansılar) ve 3. tür olarak sınıflandırılan yakın ilişkilere aittir.

Araçlar neden bozuluyor?

Bazen bir araç, sürekli olarak bozuluyor. Bilim adamları, çalışma sistemlerinde fiziksel bir bozukluk olduğuna değiniyorlar; ancak tam olarak ne olduğunu, tanıkların ifadelerinden çıkaramıyorlardı. Yine de aracın bozulmasından önce, ihbarın bir şaka olmayıp,

UFO kaynaklı olduğu, UFO'nun da insan yapısı veya doğal bir cisim olmadığı kabul ediliyor. Bozulma olaylarından pek azının, ışıklı toplar tarafından meydana getirildiğine birçok araştırmacı katılıyordu. Ancak bilim adamlarının, bu olaylarda UFO'lar kadar ışıklı topların da etkili olduğunu öne sürmeleriyle birlikte bu açıklamanın önemi de kuşku yarattı (Bkz. sayfa 218).

Uçaklar arızalanıyor

UFO gözlemleri sırasında elektrik sistemlerindeki arızalar ile ilgili olarak uçak mürettebatlarının da gözlemleri var. 4 Kasım 1957'de Varig Havayolları'na ait bir C-46 uçağı, Brezilya'da Porto Alegre ile Sao Paulo arasında uçarken, alışılmamış bir cisimle karşılaştı. Pilot ve yardımcısı, önlerinde hızla hareket eden kırmızı bir ışık gördüler. Birdenbire cisim 45 derecelik bir açıyla sıçradı ve büyümeye başladı. Bu arada uçakta, yanık lastik kokusu duyulmaya başladı. Ardından yön gösterici, jeneratör ve radyo vericisi tutuştu. O sırada cisim inanılmaz bir şekilde birden görünmez oldu.

Denizde panik

Teknelerde bu tür olayların yaşandığı bildiriliyor. 15 Aralık 1968'de Alaska'nın Hawk Inlet yöresinde, saat 15.00 sıralarında Teel adındaki bir yük gemisinin mürettebatı kendilerine doğru ağır ağır yaklaşan, beyaz ışıklı, yuvarlak bir cisim gördüler. Gemiciler bu cismi yaklaşık 4 saat izlediler. Sonra havalandı ve yakındaki tepelerin ardında kayboldu.

Ertesi akşam, aynı garip ışık tekrar göründü. Teel'in 21 metre yüksekliğindeki seren direğine doğru ağır ağır yaklaştı. Hiç sesi yoktu. Teel'in mürettebatı, Elmendorf Hava Kuvvetleri Üssü ile ve sahil devriyesi ile radyo teması kurdu. Beş dakika kadar sonra, teknenin radyo gücü tükendi. Yedek dizel motor da tekledi ve bozulma belirtileri gösterdi. Sonra cisim uzaklaştı ve jeneratör normal bir şekilde çalışmaya başladı. 15 dakika kadar, cisim görünmez oldu. Amerikalı bir bilim adamı olan Dr. **James Harder**, UFO'nun dizel motorunu bozacak derecede yüklenerek elektrik jeneratöründe bir tür kısa devre yaptırmış olabileceğini öne sürdü.

Sorular ve cevaplar

Çok araştırmacı bu olayları "elektromanyetik etki" ile açıklamaya çalışıyor. Fakat bu yaklaşım, olaylara tam anlamıyla bir açıklık getirmiyor. Gerçekte, modern fizik, bu tür olayların çoğunu açıklayamıyor. Sözgelimi UFO'ların araçların motorlarını etkileyen güçlü bir manyetik alan oluşturup oluşturmadıkları hâlâ tartışma konusudur. Eğer böyleyse, bunun oldukça duyarlı bir şekilde kontrol altında tutulan bir alan olabileceği belirtiliyor.

Tanımlanamayan yüzen bir cisim (USO). Alaska'nın Hawk Inlent yöresinde, Teel adlı yük gemisinin mürettebatı, iki gece boyunca beyaz bir ışık gördüler. Teknenin elektrik aksamı ve dizel jeneratörleri görünür şekilde etkilendi (en üstte).

Eski İran İmparatorluk Hava Kuvvetleri'ne ait bir Fantom uçağı pilotu bir UFO'ya ateş etmek istediğinde uçağının gelişmiş elektronik silah kontrol sistemi çalışmadı. Üstelik diğer elektronik aksamı da bozulmuştu (üstte).

İran'da bir olay

İran'da gözlemlenen ilginç bir olay da şöyle: 18 Eylül 1976'da bilinmeyen bir cisim, Tahran'ın Mehrabad Havaalanı kontrol kulesindeki görevliler tarafından saptandı. İran Hava Kuvvetleri'nden iki Fantom uçağı cismi izlemek için havalandı. Pilotlar, cismin yuvarlak olduğunu söylüyorlardı. Yanına yaklaştıklarında, cisim, birkaç kez ses hızını aştı ve Fantom'un motorlarının kısa bir süre içinde durmasına neden oldu. Pilotlar, elektronik ateşleme sistemini ateş açmak için yokladıklarında, çalışmadığını fark ettiler. Uçağın elektronik sistemleri, telsiz dahil, cisme 5 km yakınken susmuştu.

Diğer etkiler

Kısacası İkinci Dünya Savaşı sıralarında da UFO'lara yaklaşan araçlarla ilgili kayıtlar var-

dır. Sürücüler ve yolcular, elektriksel ve manyetik etkilerine ilaveten hava basıncının ve ısının değiştiğini, geçici felç, "güneş yanığı" ve diğer fiziksel ve zihinsel değişimlere uğradıklarını anlatıyorlardı.

Bu görünen bozuklukların nedenleriyle ilgili birçok saçma sapan açıklama yapıldı. Uçandaire araştırmacıları da çok güçlü elektromanyetik alanlar üzerinde durdular.

Araştırmalar ve sonuçları

Condon Komitesi'nin hazırladığı resmi araştırma, geniş çapta bilinenidir (Bkz. sayfa 6). Bir ekip otomobil gövdelerindeki mıknatıs kuvvetleri çizgileri üzerinde güçlü manyetik alanların etkisiyle ilgili bir çalışma yaptı. Bakım sırasında, araçların, Dünya'nın manyetik yapısına yer ve zaman olarak bağımlı olduğunu keşfettiler. Normal koşullarda, bu mıknatıs kuvvet çizgileri değişmiyordu. Tüm arabaların, modelleri ve yıllarına göre belirli çizgileri olmalıydı.

Araştırmacılar, bir manyetik cisim üzerinden geçtiğinde, arabanın gövdesinin bir manyetik alan değişimine uğraması gerektiğini düşündüler. Gerçekten de mıknatıs kuvvet çizgilerinin değiştiğini gördüler. Yeterince yoğun bir manyetik alana maruz kalarak kötü çalışmaya başlayan herhangi bir aracın, sonuç olarak, değişken mıknatıs kuvvet çizgileri taşıması gerektiği öne sürüldü.

UFO gözlemleri sırasında bozulan iki otomobil üzerinde çalışıldı; her iki durumda da, mıknatıs kuvvet çizgilerinin değişmediği ortaya çıktı. Bozulmanın nedeni, yoğun bir manyetik (mıknatıssal) alan değildi.

Veriler gözden geçiriliyor

Öte yandan, manyetik alanların önemli olmadığı da söylenemez. UFO gözlemleri sırasında cisimden etkilenen çok sayıda araç baştan aşağı incelenmeye tabi tutuldu ve bu etkileri neyin, nasıl meydana getirdiği araştırıldı.

Britanya UFO'ları Araştırma Derneği tarafından kurulan bir ekip, manyetik alanlar üzerine bazı deneyler gerçekleştirdi Birçok aracın voltaj akımı regülatörünün, düşük güçte alanlarla karşılaştığında bozulabileceği ortaya çıktı. Bu ilginç bir buluştu. Yine de, motor yatağıyla, aracın gövdesi, etken bir manyetik alandı. Aracın dışındaki son derece yüksek güçlü alanlar, motor aksamı içinde zayıf alanlar yaratabiliyordu.

Mikrodalgalar ve kızılötesi

Araçlardaki arızaların diğer nedenleri arasında bunların ısıtma sistemleri tarafından yaratılabilecek mikrodalgalar da olabilirdi. Bir diğeri ise, araç gövdesinin metalindeki elektronların yaydığı, düz akımın yükselttiği ve dağıttığı kızılötesi ışınlardı. Muhtemelen, bazı olaylarda söz konusu olan deri yanıkları, buna bağlı olabilirdi.

Dikkatli çalışmalar sonucu ortaya çıkan

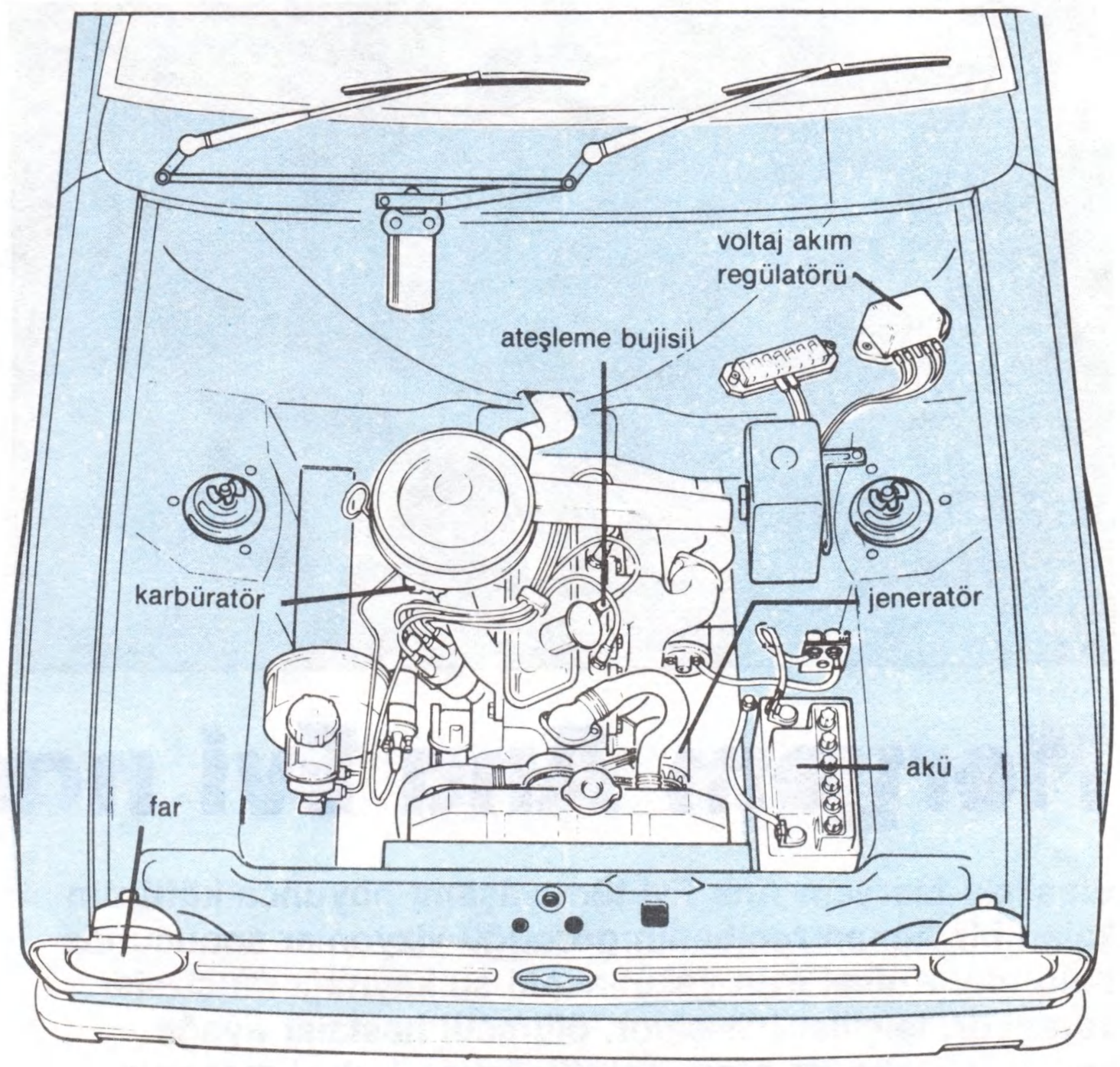

Bir otomobilin motor aksamının, dış kaynakların etkisiyle bozulma hassaslığı incelendi. Akü, aküyü yeniden dolduran jeneratör, yakıtı ateşleyen bujiler, voltaj dağıtım regülatörü. Bir uçandaire araştırmacısına göre düşen hava basıncı, karbüratörün çalışmasını bozarak motoru allak bullak ederken; mikrodalga yayını, farlar kanalıyla akünün tüm gücünü boşaltır (üstte).

en garip tahminlerden biri, mikrodalga yayımının, bir şekilde tungsten farların flamanlarına etkili olabileceğiydi. Böylelikle motorun da bozulmasına neden olacak şekilde, aküden, büyük miktarda akım boşalıyordu.

Yine de boşalan bir akü, yeniden doldurulana kadar işlev göremez. Oysa birçok olayda, yukarıda tanımlandığı şekilde, aracın motoru, UFO'nun uzaklaşmasından sonra hemen çalışmaya başlıyordu.

Araçları durduran ışın

Üyelerinin gönüllü hizmetlerine ve mali desteğine dayanan UFO araştırma kurumları, henüz bir aracın motorunu durduracak ve farlarını söndürecek şekilde fiziksel etkiler yaratan bir buluş yapamadılar. Ama şurası kesin ki, resmi kurumlar, daha geniş kaynaklarla, bu sorunu derinlemesine inceliyorlar. Bu arada ABD askeri yetkilileri de, "araçları durduran", özellikle ağır vasıta ve tankları, hatta uçakları etkileyen bir ışın olabileceği düşüncesinden henüz vazgeçmiş görünmüyor. Eğer bu tür bir silahın gücüne karşı nasıl bir savunma yapacakları onların ilgi alanına girmiyorsa, kendi görevlerini ihmal etmiş sayılırlar (Bkz. sayfa 1026). Ama araştırmalarının sonucu henüz gün ışığına çıkmış değil.

Meryem Ana Evi nasıl bulundu?

Efes'teki Meryem Ana Evi tüm yaşamı boyunca kötürüm kalan bir Alman rahibenin gördüğü vizyonlar sonucunda bulundu. Kutsal evin yakınındaki su kaynağı mucizeler yaratıyor, felçliler iyileşiyor, ölümcül hastalar ayağa kalkıyor. Daha da ötesi, spiritüalistler, kutsal mezarda gerçek İncil'in var olduğunu iddia ediyorlar. Ata Nirun, Meryem Ana'nın gizemini incelemeye devam ediyor.

1962 YILINDA Türk kamuoyunun dikkati Efes'e döndü. **Hayat** dergisi iki hafta süreyle yaptığı yayında, "mucizeler yaratan Kutsal Su"yu anlatıyordu. Söz edilen yer, Efes'teki Meryem Ana Evi'nin yanında bulunan su kaynağıydı. Felçliler, ülserliler, hatta görme duyusunu belli bir oranda yitirenler bile burada iyileşiyorlardı. Bu olayların ardındaki güç neydi? Nasıl oluyordu da tıbbın aciz kaldığı bir yerde, bir su mucizevi etkiler yapabiliyordu?

O dönemlerde, suyun analiz edildiği belirtiliyor. İçerisinde yararlı birçok mineral bulunmuş. Ama, hepsi o kadar, daha ötesi yok. Yani, diğer yeraltı sularından fazla farklı bir özellik taşımıyor. Öyleyse, gerçek mucize inançtan doğuyor. Yine o tarihlerde, Hayat dergisine mektup yazan, genç bir hasta şöyle yazıyordu.

"Önce sağ ayağıma kramp gibi bir şey girdi. Şiddetli sancılar başladı ve ayağım tutuldu, sonunda hareket yeteneğimi yitirdim. İki yıl boyunca yataktan hiç kalkamadım. Görmedik doktor, yapılmadık tedavi kalmadı, fakat sağ ayağım iyileşmiyordu. Çıldırtıcı bir şeydi. Her gece ölüyor, sabah yine diriliyordum. Rüyalarım da bir garipti. Devamlı yürüyordum, dağlarda, ovalarda, sokaklarda. Ama, sabah uyanınca ilk gördüğüm şey, koltuk değneklerim oluyordu."

Doğrulanan kahve falı

Meral Akbay adındaki bu genç kızın, daha sonraki yaşamı çok daha büyük üzüntülerle geçiyor. Tıptan ümidini kesen genç kız, çoğu zaman olduğu gibi, sonunda ilahi bir yardım bekliyor ve dua etmeye başlıyor. Sanki, bir şeyler bekliyor. Ama ne? Meral Akbay devam ediyor:

"Bir gün, bir hanım dostumuz ziyaretime geldi ve kahve falıma baktı. Aynen şöyle dedi: 'Senin ayağının bağını çözecek olan su, bir dağın tepesinde yatıyor. Yakında, birisi sana oradan su getirecek. Korkma, o sudan iç, iyi olacaksın.' Bu sözleri bir teselli olarak kabul ettim. Sonra da unuttum. Bir sabah, gazete okuyordum, gazetede Meryem Ana Evi'ndeki Kutsal Su'dan içen felçlilerin iyileştiği yazıyordu. O anda, aklıma kahve falı geldi."

Olayın devamını Meral Akbay'ın annesi **Vecdet Akbay** anlatıyor; *"Bir yakınımızın otomobiliyle Efes'e gittik. O zamanlar dağa çıkmak için yol yoktu, nasıl çıkacaksın, dediler. İşte, mucize o anda başladı. Gördüm ki, dağın tepesine çıkan yol, bizim oraya varmamızdan bir saat evvel zirveye ulaşmış. Hemen, tepeye çıktık ve suyu doldurup geriye döndük."* Meral Akbay, devam ediyor: *"İlk suyu heyecanla içtim, biraz da ayağıma sürdüm. Üç gün böyle devam ettim. Dördüncü gün evde mevlit vardı. O gece, üzerimde tarifi olanaksız bir duygu vardı. İçimden bir ses, mutlaka yürüyeceksin diyordu."*

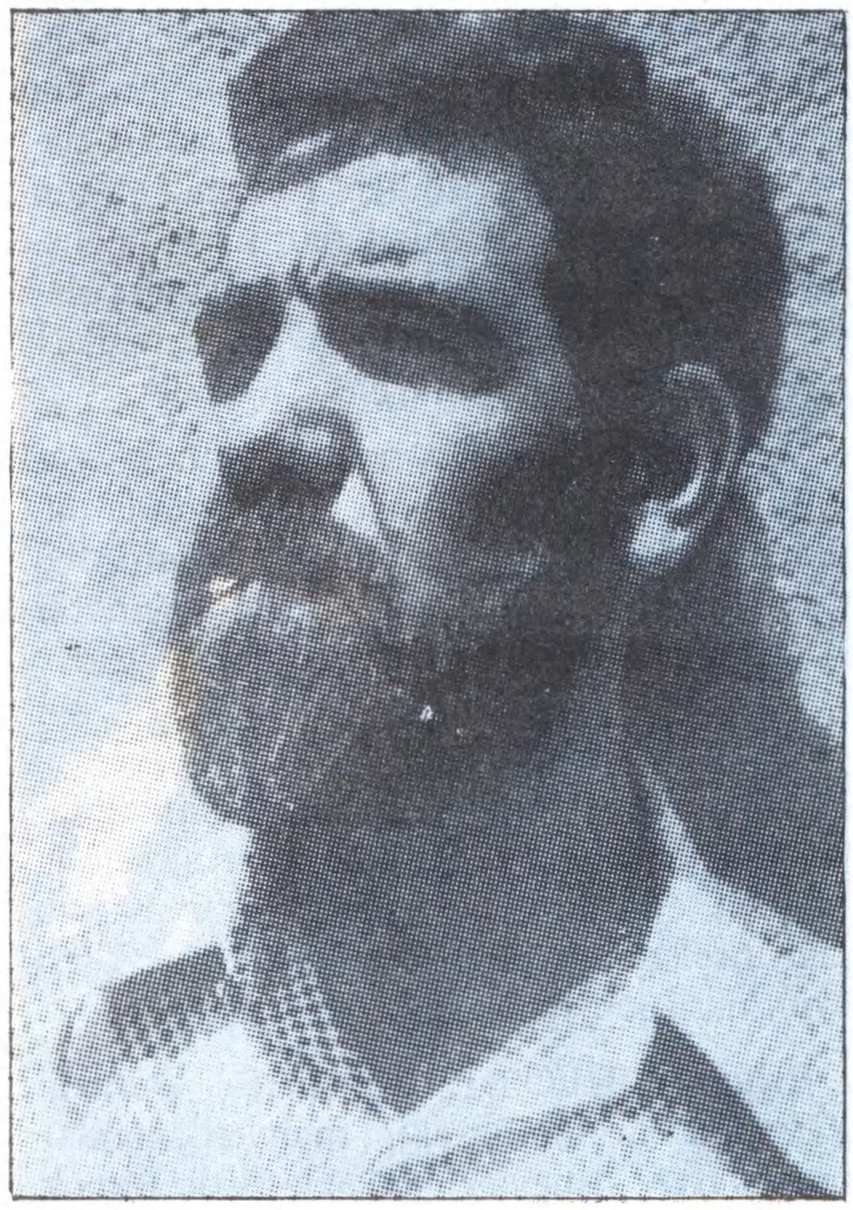

Meral Akbay, iki yıl yatağından kalkmadı. Meryem Ana Evi'nden getirilen suyu içtikten üç gün sonra yürümeyi başardı (üstte).

Yazar Cüneyt Lütfü Münevveroğlu, 1982'de yazdığı, "Hz. Meryem Ana ve Ejderler Ülkesi Anadolu" adlı kitabında "Kutsal mezar artık kazılıp ortaya çıkarılmalıdır" diyordu (sağda).

Gazeteci-yazar Yaşar Aksoy "Halikarnas Kadırgası" adlı kitabında, Meryem Ana'nın mezarının bulunmasının Anadolu uygarlıklarının bir zaferi olacağını belirtiyor (üstte).

Mucizeler sürüyor

"Sonunda, bu sesin baskısından aşırı etkilendim. Birden yataktan fırladım, güçlükle kendimi yere bıraktım. Hayretle baktım, ayakta durabiliyordum. Ses devamlı olarak kulağımda uğulduyordu, yürü, yürü kızım... Korkuyordum,

Meryem Ana Evi. Burası 1878 yılında Katerine Emmerich tarafından yapılan tarif sonucunda 1891'de bulundu. Emmerich, burayı hiç görmemişti (solda).

ya yürüyemezsem diye. Birden ilk adımımı attım ve mucize başlamıştı. Yürüyordum. Sonra sevinçten bir çığlık atmıştım. Tüm ev halkı odaya doldu. Hepsi hayretle, oradan oraya koşup duran felçli kızlarına bakıyorlardı. Artık yürüyordum."

Meral Akbay'ın akıl almaz öyküsü tümüyle gerçek. Üstelik, bu konudaki tek örnek de değil. 1960'lı yıllarda Meryem Ana Evi'nde görevli olan **Rahip François** şöyle diyordu: *"Kuşadası Tapu Kadastro Müdürü gözlerinden rahatsızdı, su onu iyi etti. Milaslı bir ev kadını olan* **Nesibe Devrim,** *karaciğer hastasıydı, buraya geldiğinde karnı anormal derecede şişti. 15 gün sürekli su içti ve tamamen iyileşti. Kemik veremi olan ve ölmesi beklenen bir kız, iki hafta burada yıkandı ve iyileşip gitti, hâlâ yaşıyor, aradan yıllar geçti. Bunun gibi o kadar çok örnek var ki, ciltler tutar."*

"Başka kurtuluş yolu yok"

O yı' ırda, Meryem Ana Evi'nin girişinde bir anı defteri vardı, gerek iyi olan hastalar, gerekse ziyaretçiler buraya duygularını yazıyorlardı. Defterin bazı bölümlerinde, şu sözler okunuyor: *"Sevgili Meryem Ana'ya, ziyaretine geldim, isteğimi veresin (...) Bütün dinlerin özeti, iyilik ve sevgidir. O halde, iyi olan ve sevenlerin mutluluğu, geleceğin dünyasına temel olacaktır. Başka, kurtuluş yolu yok. Meryem Ana da sevgi ve iyilik sembolüdür. Onun anısına selam olsun."*

Bu olayların ardında yatan gerçek nedir? Psikologlar ve bazı bilim adamları yoğun inanç düzeyinin böylesi sonuçlar getirebileceğini öne sürüyorlar. İnsanın bu kadar güçlü inanç ve arzuyla iyileşeceğini düşünmesi, büyük bir olasılıkla olumlu sonuçlar getirebiliyor. Fakat, tüm olayların açıklaması, acaba bu kadar mı? Mucizeler dağı olarak tanımlanabilecek olan Aladağ'da olanlar sadece inançtan mı kaynaklanıyor? Yoksa olayın bilinmeyen yönleri de var mı? Aslında, olayların daha başında normalüstülük başlıyor. Yani, Meryem Ana Evi'nin bulunmasından çok daha öncelerinde. Çünkü burası normal bir araştırma sonucunda bulunmadı. Burasının yerini tarif eden ve bulunmasını sağlayan kişi ömrü boyunca ayağa kalkmamış olan bir Alman rahibeydi.

Hiç görmeden, tarif etti

Anne Caterina Emmerich, 1774 yılında Flamske, Westfalen'de doğdu, 1824'te Dülmen'de öldü. Kendisine, Dülmen Rahibesi deniliyordu. Kötürümdü, ilginçtir, o da gelecekte iyileşecek birçok hasta gibi, yatağından kalkamıyordu. Ama, hastalar, onun tarifi sayesinde iyileşecekleri yeri bulacaklardı. Ömrü boyunca, evinden hiç çıkmadı. Emmerich, güçlü bir mistikti, kutsal bir kişi olarak kabulleniliyordu. Vücudunda stigmatik lekeler vardı. Stigmatizm, **Hz. İsa**'dan sonra görülen bir olaydır. Birçok insanın vücutlarında, Hz. İsa'nın ölüm anındaki yaralara benzer lekeler veya oyuklar ortaya çıkmaktadır ve bunların doğal, bilinen bir nedeni de yoktur. Emmerich'in bedeninde de bu tür lekeler vardı. Lekeler, Y biçimindeydi. O dönemlerde, Emmerich çocuktu ve olay bir meditasyon sırasında olmuştu.

Meryem Ana Evi'nin yakınında bulunan,şifalı olarak tanımlanan kutsal çeşme. Buraya "Meryem Dağı Pınarı" deniliyordu. Mucizeler, bu su ile oluyor (üstte).

Caterina Emmerich, meditasyon anlarında ve trans benzeri hallerde garip vizyonlar görüyor ve bunları uzun uzun anlatıyordu. Onun tüm anlattıklarını, daha sonra Alman yazar **Clemens Brentano, Kutsal Bakire Meryem'in Yaşamı** adlı kitabında topladı. Böylece, vizyonlar belgesel bir nitelik kazandılar. Bu açıklamalar, yayımlandığı 1878 yılında, büyük yankılar uyandırdı. Kilise yetkilileri ise olayı kuşku ile karşıladılar. Çünkü, kitapta Meryem Ana'nın yaşamı anlatılıyor ve yaşadığı yer ayrıntıları ile tarif ediliyordu.

Vizyonların tümü doğru çıkıyor

Caterina Emmerich'in vizyonları ve anlattıkları, alışılmış kilise kayıtlarına uymuyordu. Çünkü, o dönemlerde Meryem Ana'nın Kudüs'de yaşayıp öldüğüne inanılıyordu.

Meryem Ana Evi'nin bulunduğu Aladağ'dan Bülbül Dağı'na bakış. Meryem'in buralarda yaşadığı ileri sürülüyor (üstte).

Oysa, Emmerich, Meryem Ana'nın Efes'e geldiğini ve ömrünün son yıllarını burada geçirdiğini ileri sürüyordu. Üstelik, onun yaşadığı evi ayrıntıları ile tarif ediyordu. Ona göre, evin batıya bakan bir girişi vardı. Gerisinde haç biçiminde ikinci bir kısım vardı. Soldaki küçük oda, Meryem Ana'nın yaşadığı yerdi. Çevreyi de çok iyi tanımlayan Emmerich, evin çevresindeki yaban çileklerini bile tarif etmişti.

1891 yılında, Lazarist Rahip **Eugene Paulin**, İzmir Koleji Müdürü iken, Brentano'nun kitabını okudu. Çok etkilendi ve araştırmaya başladı. Önce, Efes civarında yaşayan Kirkince halkının (şimdiki Şirince köyü sakinleri), buraya "Panaya Kapulu" adını verdikleri öğrenildi. Aynı yıl, yapılan araştırmalar sonucunda ev, Emmerich'in tarif ettiği yerde bulundu. Yapılan tüm tarifler tamamen doğruydu. Caterina Emmerich, bölgeyi görmüşçesine doğru tarif etmişti. Bunun üzerine, 1896'da **Papa 13. Paul**, Kudüs Tezi'ni ortadan kaldıran bir duyuru yayınladı ve Efes'i hac yeri olarak ilan etti.

Efes'te daha neler gizli?

Bu bölgenin dinsel özelliği ya da geçmişi, çok eskilere dayanıyor. Yöre ile ilgili, daha birçok tarihi kaynak ilginç bilgiler veriyorlar. 1902'de Brüksel'de **H. Delahaye** tarafından yayımlanan **Synaxarium**'da ve 1969'da **Charles Mango**'nun yazdığı, **Bizans Anıtları** adlı kitapta şu satırlara rastlanıyordu: *"Azize* **Mary Magdalena**'*nın (Meryem Ana'nın) kemikleri Efes'teydi. Bizans İmparatoru Akıllı* **Leo**, *bu kemikleri İstanbul'a taşıttı. Sonraki İmparator* **Manuel Comnenus** *Efes'teki kutsal kırmızı taşı da Bizans'a getirtti. Bu taş, İsa haçtan indirildikten sonra, üzerinde bedeninin yıkanması için kullanılmıştı. Daha önce, Selçuk'taki, St. Jean (Yuhanna) Kilisesi'nde saklanıyordu. Bu kaçırmalara rağmen Efes'te daha birçok kutsal eser vardır. Bunlar hacı olmak için yeterlidir."*

Bir diğer ilginç bilgiyi, **Chronicle** adlı kitapta **Lady Goodenough** veriyor. Lady Goodenough şöyle yazıyor: *"Katalan rahiplerden* **Ramon Muntaner**, *1304 yılında Efes'e geldi ve ilginç buluntularla karşılaştı. Bunların bazılarını tanımladı. Muntaner şöyle diyordu: 'Kutsal John (Yuhanna), üç önemli eşyayı Kudüs'ten Efes'e getirdi ve bunları Efes'te bulunan bir sunak yerinin (mihrap) altına sakladı.' Bu üç önemli kalıntı şunlardı: Haçtan alınan bir parça. Yuhanna bu parçayı Hz. İsa'nın başını dayadığı yerden almıştı. Sonradan üzerine, mücevher ve altın işlemeler yapıldı. John, bunu küçük bir altın zincire takılı olarak boynunda taşıdı ve kutsadı. Diğerleri Meryem'in diktiği ve John'a verdiği dikişsiz bir gömlek ve en önemlisi John'un yazdığı 'Apocalypse' yani 'Vahiy' kitabıydı."*

Bir durugörü olayı

Bugün, bu eşyaların Efes'te nerede oldukları bilinmiyor. Yapılan araştırmalar sonucunda, henüz bir şey bulunamadı. Bütün bu kutsal

eserlerin yanı sıra, bir de Emmerich'in Meryem Ana'nın mezarının yerini tarif eden vizyonu var. Tüm bunlar, Efes'in dinsel önemini olağanüstü düzeye yükseltiyor. Konunun, dinsel, politik ve turistik önemi çok yüksek ama işin bir de manevi yönü var. Efes'in ya da Meryem Ana'nın kutsallığı, spiritualistleri de ilgilendiriyor. Gazeteci-yazar **Yaşar Aksoy, Halikarnas Kadırgası** adlı kitabında, İzmir'de bulunan bazı spiritualist grupların konuyla yoğun bir biçimde ilgilendiklerini yazıyor ve bu yönde ruhsal celseler yapıldığını belirtiyor.

Sözü geçen bu celselerde, alınan ruhsal tebliğlerin bir tanesini incelemek gerekiyor. Bu tebliğde şöyle bir bölüm var: *"Bu olay, özelliği nedeniyle, geleceğe ışık ve hayır getiren bir durugörü olayıdır. Bu durugörü olayı şu hususları kapsıyor:*

1. Meryem Ana'nın mezarının yeri.

2. Mezar içinde, Meryem Ana'nın hiç bozulmamış halde duran bedeni.

3. Mezarda, Meryem Ana'nın yanında gerçek İncil'in bulunması.

4. Bu İncil'de, İsa'dan sonra Ahmed adında bir peygamberin (Hz. Muhammed) geleceğinin ve yeni bir dini müjdeleyeceğinin bildirilmesi.

Hz. Muhammed İncil'de vardı

Tebliğ, devam ediyor: *"Meryem Ana'nın bedeninin aynen korunmuş olması, Mısır'dan beri bilinen mumyalama yönteminin bir görüntüsü olarak düşünülebilir? Ancak, mezardaki bedenin mumyalanıp, mumyalanmadığı kolayca anlaşılacaktır. Meryem Ana'nın bedeni mumyalanmış değildir. Bazı toprak türlerinin, nemlilik ya da kuruluk gibi özellikleri bir cesedin bozulmadan kalmasını sağlayabilir. Mezarın bulunduğu yerin coğrafi ve jeolojik özellikleri de önemli etkenlerdir. Bu yönlerden yapılacak olan incelemeler, ortaya ilginç sonuçlar koyacaklardır. İnsan bedeninin 2000 yıla yaklaşan bir süre içerisinde bozulmadan kalabilmesi, her olayın madde yasaları ile açıklanması ve değerlendirilmesi gibi yanlış bir zihniyeti çürütecektir. Böylece, bu olay insanlığı, madde ötesine belki de Allah'a yöneltecektir."*

"Gerçek İncil'in bulunması, Hz. İsa'dan sonra insan aklının ve gönlünün müdahalesi ile bugüne dek, çeşitli şekiller de değiştirilerek kullanılan İncil'in içyüzünü ortaya koyacaktır. Böylece, öncelikle Allah'ı hâlâ insan biçiminde (Antropomorph) kabul eden Hıristiyanlığın teslis görüşü (üçleme: Baba-oğul-kutsal ruh) yıkılacaktır. Öte yandan, gerçek İncil'de Hz. İsa'dan sonra gelecek olan dini, **Ahmed** *isimli bir peygamberin getireceği yazmaktadır. Bu dinin müjdecisinin, Allah huzurunda sonsuz güçte bir 'Hamd' halinde bulunacağı bildirilmektedir. Hamd kelimesinden ise, Hâmid, Hamîd ve Ahmed sıfatları türer. Bu sıra üzerinde dizilen bu üç kelime, hamd halinin gittikçe yoğunlaşan üç mertebesini anlatmak isterler. Kaldı ki, o yeni dinin müjdecisinin Ahmed değil de, Muhammed ismi ile gelmesi, elbette ilahi rıza ve ilahi hikmetin anlamlı bir arzusudur. Çünkü, hamd, aslen Allah'a mahsustur, insan Hâmid veya Ahmed sıfatlı olabilir ama, insan muhammed olamaz. Çünkü, muhammed kendisine hamd edilen veya hamd edilmiş anlamını taşır. Allah, o varlığa Muhammed adını vermiş ve ona, tıpkı kendisine olduğu gibi, hamd edileceğini anlatmak istemiştir. Aynen, yaradılışta, tüm meleklerin ,insana secde etmelerinin emredilmesi gibi..."*

Dünyasal birlik olayı mı?

Bu ruhsal tebliğin, devamına geçmeden önce, olayın spiritualistler tarafından ne kadar önemsendiğinin üzerinde durmak gerekiyor. Onlara göre, Meryem Ana'nın mezarının bulunması ve açılması dünyadaki bilim ve din realitesini değiştirebilecek güçtedir. İnsanlık, dinsel ayrılıkları, düşünce farklılıklarını unutacak ve belki de tek bir inanç etrafında birleşebilecektir. Olayın diğer bir anlamlı yönü, bu kutsal mezarın, yani Hıristiyanlığın en büyük ikinci insanının, bir İslam ülkesinde gömülü olduğunun ortaya çıkarılmasıdır. Bu bakış açısına göre, olayın asıl anlamlı yönü, İslam-Hıristiyan bütünlüğünün bu şekilde sağlanabileceğidir.

Meryem Ana'nın mezarının bulunması, gerçekten çok ciddi boyutlara ulaşacak kadar önemli bir olay. Catherine Emmerich'in vizyonlarına göre, Meryem Ana Evi bulundu ve onun orada yaşadığı Vatikan tarafından resmen kabullenildi. Öyleyse, kutsal mezarın da aynı bölgede bir yerde bulunması pek reddedilecek bir düşünce değil. Üstelik, Emmerich, vizyonlarında o kadar ileri gidiyor ki, Meryem Ana'nın Efes'te nasıl yaşadığını, nasıl öldüğünü, ölürken yanında kimlerin bulunduğunu ve ne şekilde, nereye gömüldüğünü açıkça anlatıyor. Ya, bunlar da doğruysa?

Selçuk eski Belediye Başkanı Cahit Tanman. 1983 yılında ölen Tanman'ın yaşamını Meryem Ana'nın evinin bulunmasına adadığı belirtiliyor (altta).

Aralarında bağlantılar var:

Ley hatları ve bilim

Avrupa'nın çoğu eski yerleşim merkezinin, tıpkı ley hatlarında olduğu gibi (Bkz. sayfa 510, 560, 591 ve 629) ilginç bir şekilde birbirleriyle bağlantılı olduğu belirtiliyor. Aşağıdaki yazıda tüm Avrupa'yı saran bu ilginç sistem inceleniyor.

FRANSA'NIN DOĞUSUNDA, İsveç sınırına yakın Jura Dağları'nın kıvrımlarında Salins-les-Bains adında küçük bir köy yer alıyor. Bu köye güneyden girenler, sanki bir çıkmaz sokağa giriyormuş gibi bir izlenime kapılırlar. Yolun her iki yanında yükselen kayalıklar giderek dikleşir. Bu kayaların eski bir kalenin yıkılmasıyla oluştuğu sanılıyor. Kuzeye doğru devam edildiğinde, bir aslanın başı ve sırtı görünümünde Poupet Dağı görülür. Salins-les-Bains köyü, çok hızlı aktığı için "hiddetli" anlamına gelen Furieuse Nehri kıyısında yer alır. Kent, dağın eteklerindeki sarp kayalıklara kadar yayılır.

Bu arada yörenin tarihi ile ilgili birtakım bilgiler de var. Fakat bunların bugüne değin açıklanmadığı biliniyor. Poupet Dağı üzerinde çok sayıda eski mezar ile menhirler var. Bu menhirlerinden dört tanesinin, son 20 yıl içerisinde çeşitli nedenlerle tahrip olduğu söyleniyor.

Öte yandan aynı yörede yer alan Alaise köyünün de tarihsel açıdan belirli bir önem taşıdığı belirtiliyor. Kayıtlara göre ünlü Romalı komutan **Sezar**, Galyalı **Vercingetorix**'i M.Ö. 52'de burada yenilgiye uğrattı.

Bilimlerin merkezi

Xavier Guichard adında bir Fransız bilim adamı 1935'te Alaise hakkında daha derinlere inen bazı iddialarda bulunmuştu. Guichard'a göre Salins'in kuzeyinde yer alan bu küçük yöre, 20. yüzyıl bilimsel anlayışının beşiği idi. Guichard ilk yeryüzü ölçümünün burada yapıldığını, ilk coğrafi bilgilerin burada kayda geçirildiğini, matematik alanında ilk önemli adımların burada atıldığını iddia ediyordu.

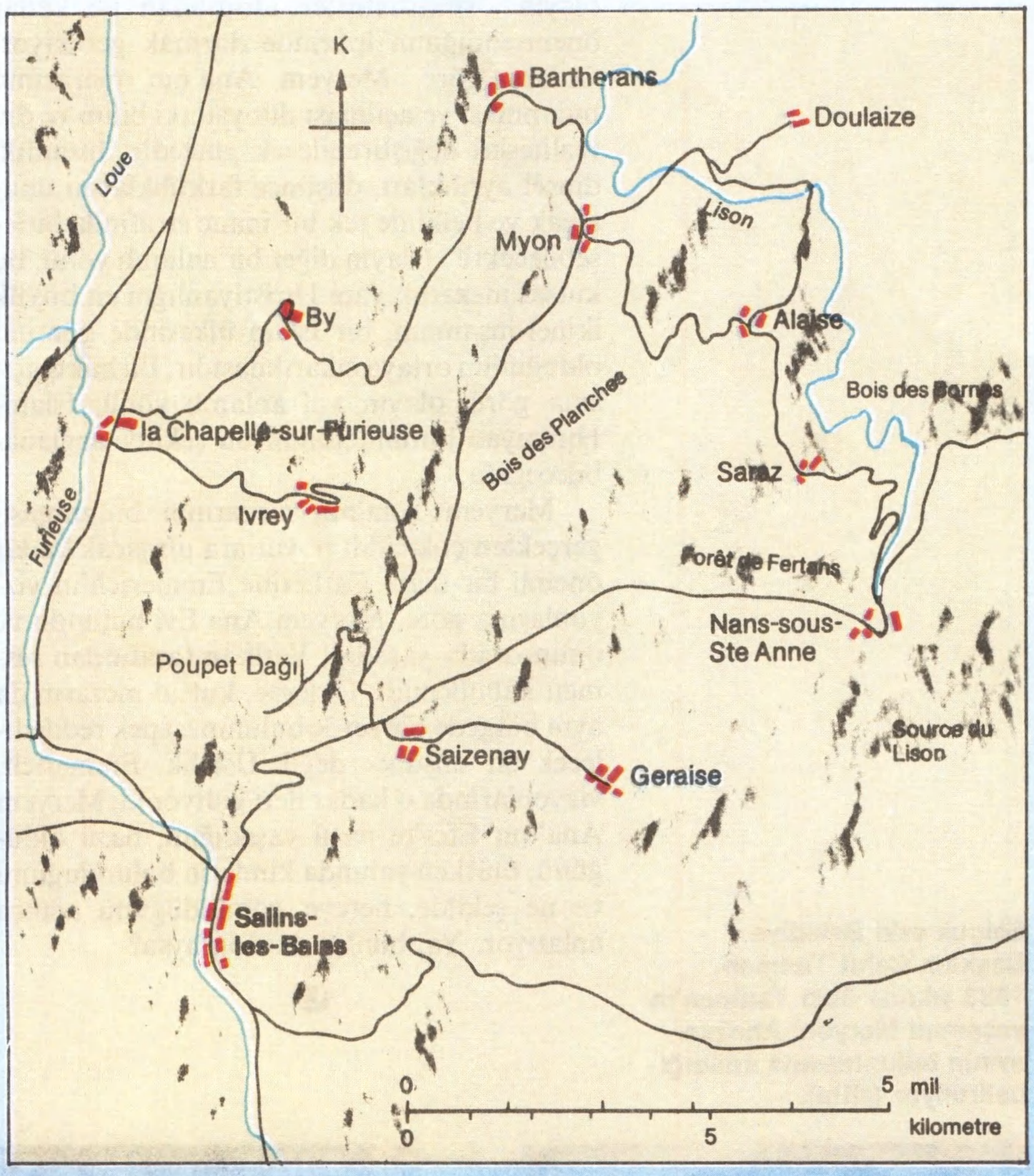

Jura Dağları'ndaki küçük bir vadide yer alan Salins-les-Bains kasabası (altta).

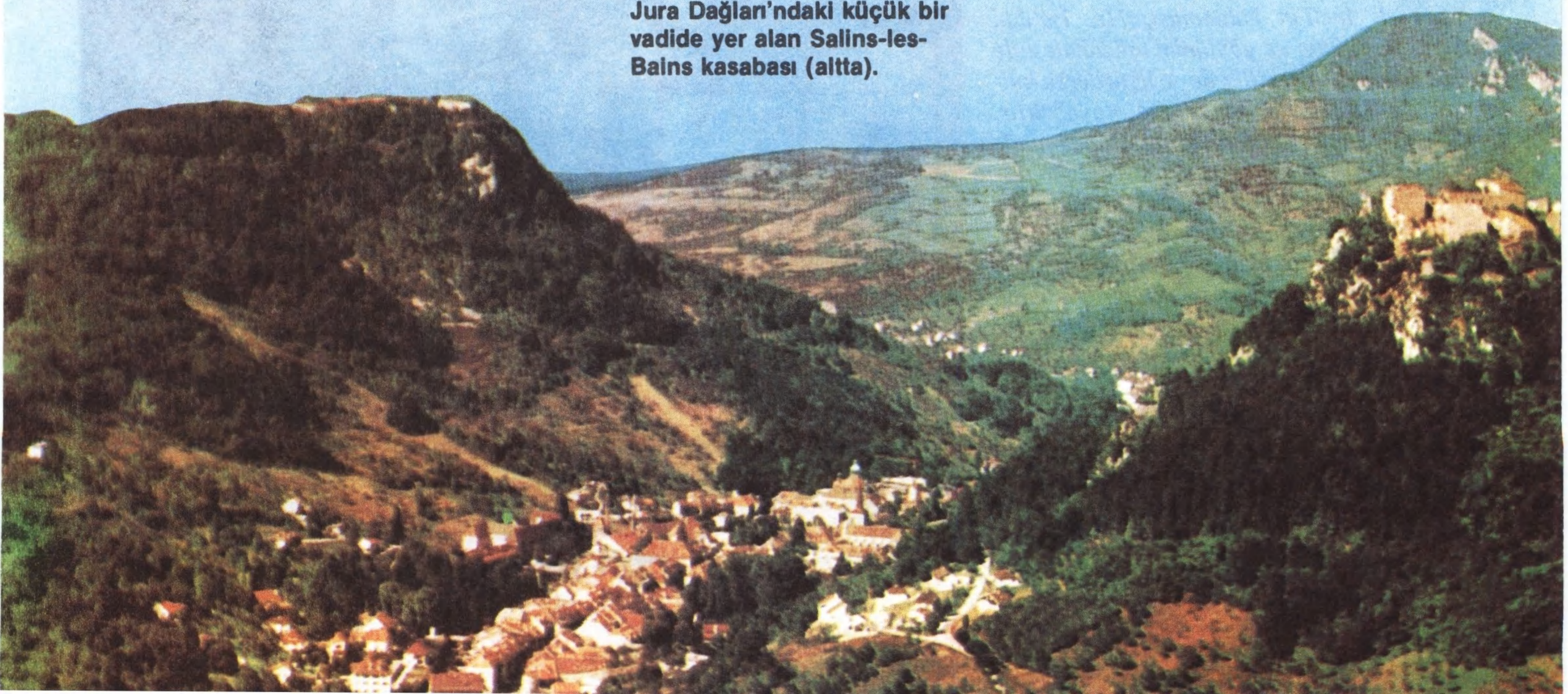

Xavier Guichard'ın keşfettiği 24 çizgili sistem görülüyor (solda). Bu tür bir sistem ile İngiltere'den Yunanistan'a, Portekiz'den Almanya'ya kadar tüm Avrupa'yı ölçümlemenin mümkün olduğu öne sürülüyor. Bir dilbilimci olan Guichard bazı yerleşim merkezlerinin eski adlarının Alaise sözcüğünden türetilmiş olduğunu ortaya koymaya, ayrıca bunların birbirleriyle bağlantılı olduklarını kanıtlamaya çalıştı. Çizgiler Alaise yakınlarındaki Poupet Dağı'ndan yayılıyorlar (altta).

Guichard'ın 24'lü sistemindeki çizgilerden birinin ayrıntılı görünüşü. Korsika Adası'ndaki Aliso' dan başlayıp İskoçya yakınlarındaki Carlisle'ye kadar uzanıyor (solda).

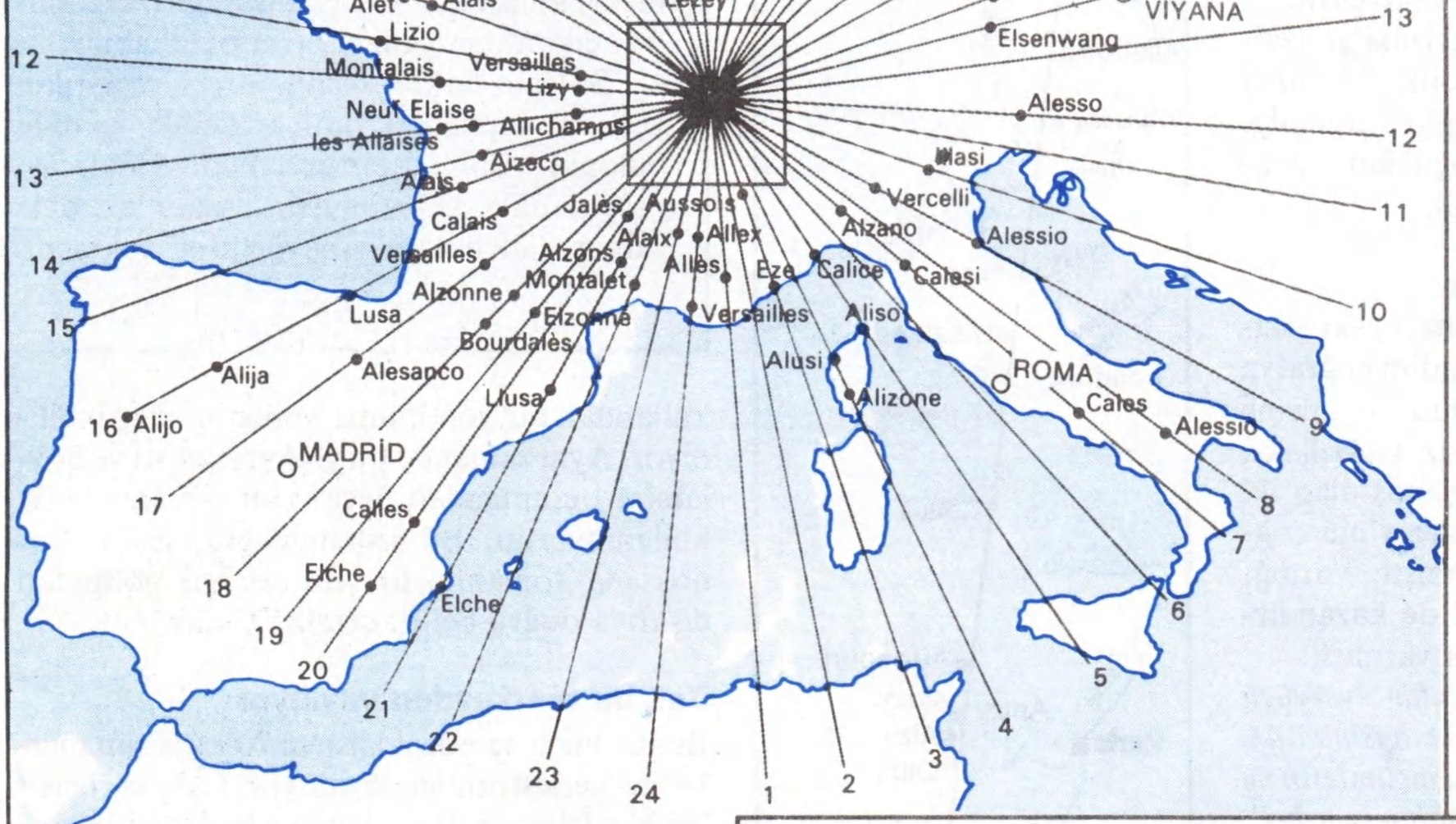

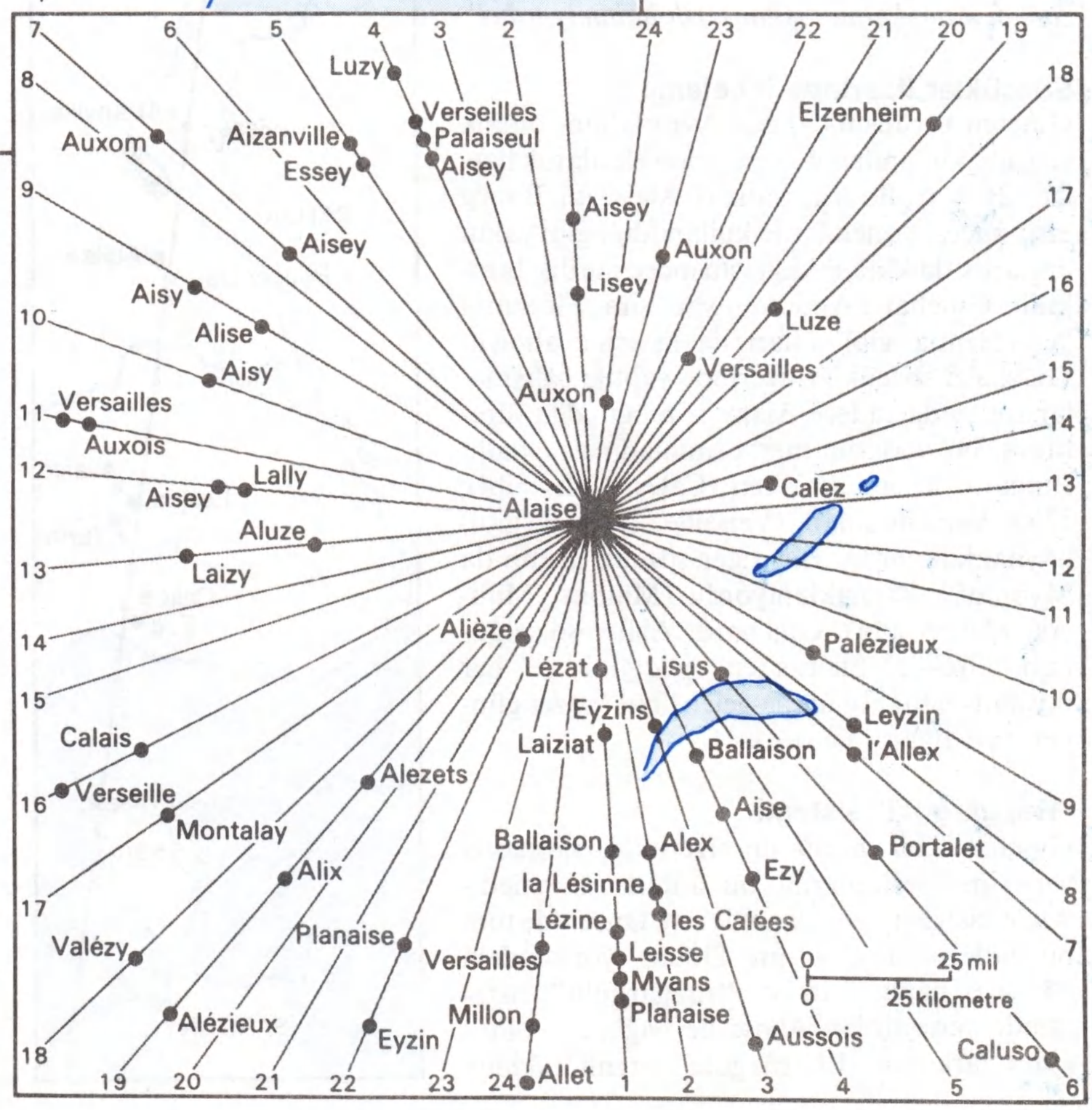

2000 yıllık tarihi var

Alaise, Poupet Dağı'nın 15 km kadar kuzeydoğusunda bulunan sessiz ve küçük bir köydür. Tarihi yaklaşık 2000 yıl öncesine uzanır. Eski bir Galya köyü olan Alaise, Lison Nehri' nin aşağısındaki tepelere yayılıyordu. Bugün ise şimdiki Alaise, bu eski Alaise'nin batısına doğru uzanıyor. Daha batıda yaklaşık 5 km kadar batıda, Myon köyü bulunur. Poupet Dağı'nın deniz seviyesinden sadece 800 metre yükseklikte olmasına rağmen, tepe noktasından tüm yöreyi izlemenin mümkün olduğu belirtiliyor.

Yeryüzüne "çizilen" çizgiler

Xavier Guichard'ın tüm yaşamı boyunca, Poupet Dağı, Myon, Alaise ve benzeri yerleşim merkezlerinin bambaşka bir önemi olduğunu vurgulamaya çalıştığı belirtiliyor. Guichard'a göre bu yerler, eski insanlar tarafından yön bulmak için kullanılan ilginç bir sistemin merkezini oluşturuyorlardı. Ona göre tüm Avrupa bu yön bulma sistemi ile bağlantılı, görünmeyen çizgiler ile parçalara ayrılmıştı. Bu işlem bugün enlem ve boylamları

hesaplamada kullanılan çağdaş yöntemlere çok benziyordu. Fakat yörede yaşayan eski insanların yazılı belgeler ve haritalar kullanmadıkları için, tüm bilgilerini yeryüzü üzerine belirttiklerine inanılıyordu. Guichard bunu, bugün ülkelerin sınırlarını harita üzerinde işaretlemelerine benzetiyor.

Uygarlık Ortadoğu'dan geldi

Guichard aynı zamanda bir dilbilimciydi. Dil alanındaki araştırmalar onu tarihöncesi coğrafya ile ilgili çalışmalar yapmaya yöneltti. Eski Avrupa dilleri üzerinde yaptığı incelemeler sonucunda, ilginç bir teoriyi çürüttüğünü açıkladı. "Arkeolojik yayılma" adı verilen bu teoriye göre, her türlü bilginin ve uygarlığın, Yunanistan ve Roma yoluyla Avrupa'ya getirildiğine inanılıyor. "Arkeolojik Yayılma Teorisi" adı verilen bu görüşe göre, tüm bilgi ve uygarlık Avrupa'ya, Ortadoğu'dan Yunanistan ve Roma yoluyla getirildi.

Atalarımızın gökbilim bilgileri

Guichard bir dilbilimci olarak bazı eski eserleri dikkatlice inceledi. Amacı kadim coğrafya ile ilgili bulgular toplamaktı. Onun için önemli olan yazarlardan biri de Fransız **Gosselin**'di. Bu kişi, 1. ve 2. yüzyıllarda yaşamış olan iki Yunan düşünürü **Strabo** ve **Ptolemy**'nin coğrafya ile ilgili bilgilerini incelemişti. Vardığı sonuçlar, 1786'da ona bir ödül de kazandırmıştı. Gosselin şöyle bir sonuca varmıştı:

"Atalarımız tarafından yapılan yeryüzü ölçümleri mükemmel bir gökbilim bilgisinin varlığını ortaya koyuyor olabilir. Bu ölçümlerin ne zaman yapıldığına ilişkin tarih bilinmiyordu."

Sözcükler üzerinde inceleme

Guichard çalışmalarına Avrupa'nın birçok yerinde kullanılan üç kent adını ele alarak başladı. Bunlar, Bourg, Antia ve Alaise idi. Bourg tarihöncesi dönemlerde kullanıldığı gibi yakın çağlarda da kullanıldığı için inceleme dışı bırakıldı. Guichard Antia'nın yanı sıra, Florentia ve Valentia gibi adları da listesine almıştı. Guichard sözcükler üzerinde yaptığı çalışmalar sırasında sadece Alaise sözcüğünden türetilmiş 382 yerleşim merkezinin adına rastladı. Bunların 47'si Calais'ten (Cales, Calis gibi), 37'si Versailles'dan (Veiseille, Verceil gibi) kaynaklanıyordu. Bir diğer sözcük grubu da Myon'dan kaynaklanıyordu (Millons, Milliers, Meilen gibi). Guichard, Alaise sözcüğünün Grekçe Eleusis'ten geldiğini ve her ikisinin de tuz anlamına gelen "hal" sözcüğünden türediğini öne sürdü.

"Rüzgârgülü" sistemi

Guichard bir haritanın üzerinde, saptadığı yerleşim merkezlerini bu adlarla işaretlediğinde şaşırtıcı sonuçlar elde etti. Öncelikle tüm bu adların Fransa'nın Doubs yöresindeki Alaise'e bağlı olan ve "rüzgârgülü" sisteminde yerleştirilen Alaise ile bağlantılı olduğunu fark etti. Rüzgârgülü sistemi eskiden

Yıldızlarla ölçüyorlardı

Tarihöncesi coğrafyacıların, yıldızların, Ay'ın ve Güneş'in hareketlerini izleyerek, kendilerine göre bir tür enlem-boylam sistemi buldukları söyleniyor. Alaise ve B noktası arasındaki enlem farkı, kırmızı ile işaretlenmiş olan açıdır (sağda). Bu, aynı günde Alaise'deki (turuncu) ve B'deki (yeşil) öğle güneşi arasındaki açıyı ölçmekle anlaşılabilir. Açılardan biri, diğerinden çıkarılırsa, enlem farkı bulunabilir.

Boylam farkları geniş parçalara ayrılan yerlerde yapılan ayrıntılı gözlemler sonucu bulunur. Alaise C arasındaki boylam farkı, mor renkle belirtilmiştir. Alaise'de öğle zamanı Güneş tam güneydedir. C noktasında kullanılan bir yön bulma yöntemi olarak biliniyor. Aynı zamanda bu yöntem enlem ve boylamlar bulunmadan önce tarih saptamada da kullanılıyordu. Bu sistemde gül, seçilen bir noktada toplanmıştır. Bu seçilen noktadan dışarıya doğru belirli çizgiler çizilir.

Tek bir merkezden yayılıyor

Bu tür bir sistemde Alaise'in Avrupa'nın merkezine yerleştirildiği görülüyor. Öyle ki çizilen bir hat İskoçya'dan İtalya'ya kadar uzanır ve Alaise'den geçerek Portekiz'den Polonya'ya ulaşır. Guichard Poupet Dağı'ndan geçen 24 çizginin, güle doğru çizilen 48 hat sayesinde tanınabileceğini öne sürüyor. Gerçekte bu ünlü bilim adamı gün ve gecenin her yarım saati için çizilen çizgilerin çoğunun gözden kaçırıldığına inanır. Ona göre bunların araları 7.5° olmalıydı. Fakat aslında hiçbiri düzenli değildir. Bu ölçüler 6° ve 7° arasında daha çok değişir. Guichard bu yanlışlıkların, İtalya'ya doğru uzanan düz bir hat çekebilmek için kasıtlı olarak yapıldığını belirtiyordu.

Çizgilerden biri İngiltere'deki Carlisle ve Ely'den, Fransa'daki sekiz Alaise ve Calaise'den geçerek Korsika'daki Aliso'ya kadar uzanır. Diğer biri ise İrlanda'daki Arklow'dan, diğer Calais'den Fransa'da bulunan diğer yedi Alaisian adlı yerlerden ve dört tane İtalyan kentinden (Vercelli, Alzano, Calesi, Cales) geçer. Bu hat Salisbury'e çok yakın bir yerden geçmesine rağmen, Guichard'ın İngiliz adları üzerinde pek durmadığı görülüyor. Bir başka hat ise Portekiz'deki Aligo'dan, İspanya'daki Alija'dan, Almanya'daki Elsendorf'tan ve Polonya'daki Kalisch'den geçer. Son olarak da bir diğer hat, İspanya'daki Alesanco'dan ve Almanya'daki Arlesheim'deki beş Alaises'den (Fransızca kökenli) geçer.

daki Güneş ve güneyden geçen hat (sarı) arasındaki açı, boylamdaki bu farkları birbirine eşitler. C'deki ölçümleri yapabilmek için tam dakikayı bilmek güçtür. Ölçümler güneş tutulması anında yapılmıştır. Güneş tutulması hemen hemen aynı anda, kuzey yarıkürede her yerden görülebilir.

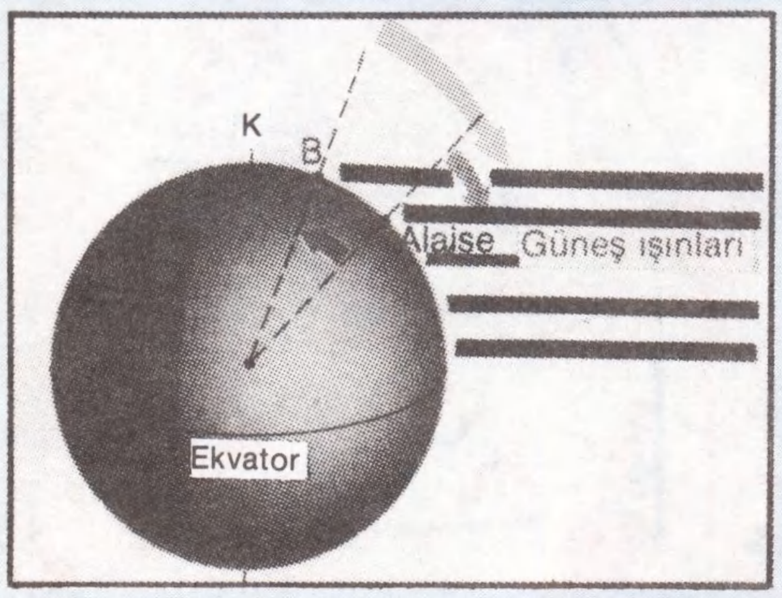

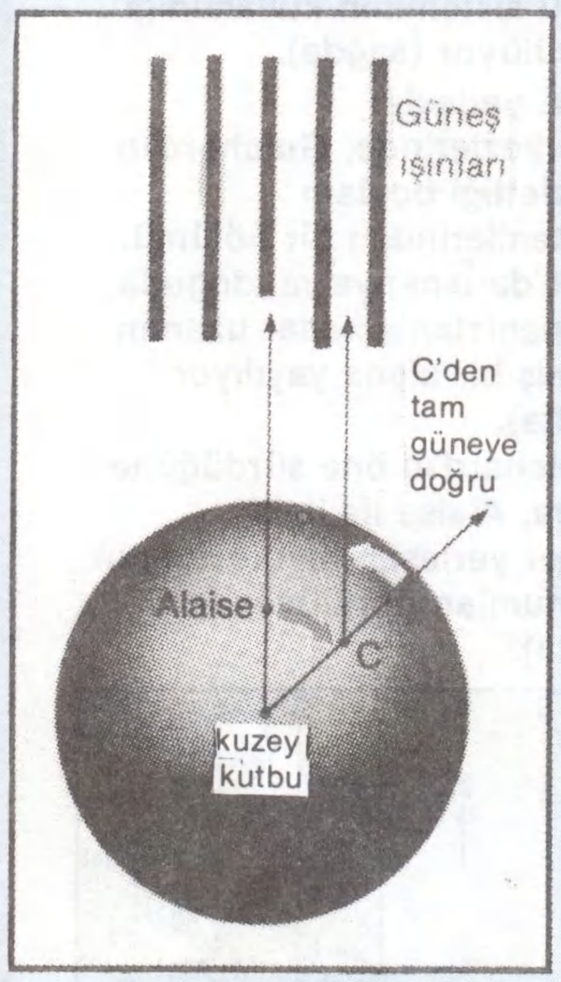

Myon yakınlarındaki küçük bir köyün bir tepeden görünüşü. Guichard'a göre tarihöncesi coğrafyacılar, yazın ve kışın Güneş'in doğuşuyla batışını bu tepeden izliyorlardı (üstte).

Alaise kasabasının bugünkü görünümü. Guichard'ın bulduğu en eski coğrafya sisteminde merkez olarak burası alınmıştı (sağda).

İlginç bir ölçü birimi

Guichard'ın keşfettiği ikinci bir sistem de gündönümleriyle ilgili. Buna göre yazın ve kışın, Güneş'in doğuşu ve batışı göz önüne alınarak oluşturulmuş hatlar söz konusudur. Bu hattın merkezi Alaise'in batısındaki Myon'dur. Bu arada Guichard Myon'da oldukça ilginç bir buluş yaptı. Myon'daki merkezden dağılan çizgiler üzerindeki yerleşim merkezlerinin çoğu Alaise'den türetilmişti. Ayrıca burada eski Yunanlılar zamanında kullanılan bir ölçü birimi kullanılmıştı.

Eski Yunanistan'da "stade" adı verilen 6 uzunluk ölçüsü kullanılırdı. Guichard'ın seçtiği 1 stade 1.85 km'ye eşitti. Guichard bu sisteme uyan 90 yerleşim merkezi saptadı. Bunların tümü de Myon'dan yayılan hatlar üzerindeydi. Bunlar arasında, İspanya'daki Alija (580 stade uzaklıkta), Portekiz'deki Alijo ve Milheros (680 ve 720 stade) ve İtalya'daki Caliso (500 stade) vardı.

Eskiler biliyorlardı

Böylece eski insanların kentlerini kurarlarken oluşturdukları ilginç bir görünüm ortaya çıkıyor. Bu hatlar üzerindeki belirli noktalardan gökbilimsel gözlemler yapmak da mümkün olabilir. En azından eski insanlar bir olasılıkla bunun bilincindeydiler. Bazı araştırmacılara göre Myon insanoğlunun ilk gökbilim gözlemlerini yaptıkları yerdir.

Fakat bu arada bazıları da rüzgârgülüne dayanılarak yapılmış bir gökbilimsel haritanın çeşitli yanlışlıkları olduğunu da öne sürüyorlar. Örneğin merkezden daha ileriye doğru gidildiğinde bulunulan yerin durumunu anlatmanın zor olduğu belirtiliyor. Guichard enlem ve boylamlarla ilgili son gelişmelerin Alaise ile yakından ilgili olduğunu ve Alaise'in ilk standart meridyenin üzerinde olduğunu öne sürü-

yordu. Bu durumu ilk kez fark edenlerin, Rodos ve çevresindeki adalardan gelen eski Yunanlılar olduğu belirtiliyor. Bu eski Yunanlılar daha sonraları biraz daha batıya doğru giderek Kanarya Adaları'na yerleştiler. Ptolemy ise ilk boylam ölçümünün eski Mısır'da Aswan'da yapıldığına inanıyordu. Ona göre bu ölçümler sonraki araştırmacılara da yol göstermişti.

Benzeri yaklaşımlar

Guichard bu arada aynı konuda araştırmalar yapan iki çağdaşını pek önemsemedi. Bunlar İngiliz **Alfred Watkins** ve Alman **Wilhelm Teudt** idi. Bu üç araştırmacının çıkış noktaları farklıydı. Fakat araştırmacılara göre üçünün de vardıkları sonuçlar aynıdır. Araştırmacı yazar **Francis Hitching**, Watkins ve Guichard'ın bulgularını birbiriyle karşılaştırdı. Hitching'e göre her iki araştırmacı da kendi ülkelerindeki eski yerleşim merkezlerinin düz bir hat üzerinde olduğunu ortaya koyuyordu. Watkins, bu hatlara "ley" adını veriyordu. Watkins'e göre, hatların üzerindeki çoğu yerleşim merkezi "ley" ya da "leigh" sözcüğünden türetilmişti. Hitching ise bu sözcüğün Alaise'in karşılığı olduğunu öne sürüyordu.

Önceleri önemsenmiyor

Guichard'ın bulguları oldukça ilginç olduğu halde, kendisine gereken ilginin gösterilmemesi düşündürücü. Sözgelimi, 1930'larda hiçbir yayıncı, Guichard'ın çalışmalarını yayımlamaya yanaşmamıştı. Fakat sonraki yıllarda bu konuda sağlanan gelişmeler ile Guichard'ın bulguları arasında bağlantılar kurmak mümkün olabildi.

Eskilerin matematik bilgisi

Oxford Üniversitesi profesörlerinden **Alexander Thom**'a göre, çok eski insanların, özellikle Britanya'da yaşamış olan eski insanların ileri düzeyde matematik bilgisi vardı. Öte yandan Fransa'nın Carnac yöresindeki hatların, Mısır'daki Karnak'takilerden çok daha eski dönemlere ait oldukları öne sürülüyor. Tarih öncesi insan, tüm bu bilgileri nereden almıştı?

1626'da çizilmiş bir Akdeniz haritası. Haritada rüzgâr-gülü sisteminin kullanıldığı görülüyor (sağda).
Eski yerleşim merkezlerinde, Guichard'ın keşfettiği boylam sistemlerinden bir bölümü. Batı'da İspanya'ya, doğuda Yunanistan'a kadar uzanan geniş bir alana yayılıyor (altta).
Guichard'ın öne sürdüğüne göre, Alaise ile ilgili diğer yerleşim merkezlerinin konumları görülüyor (en altta).

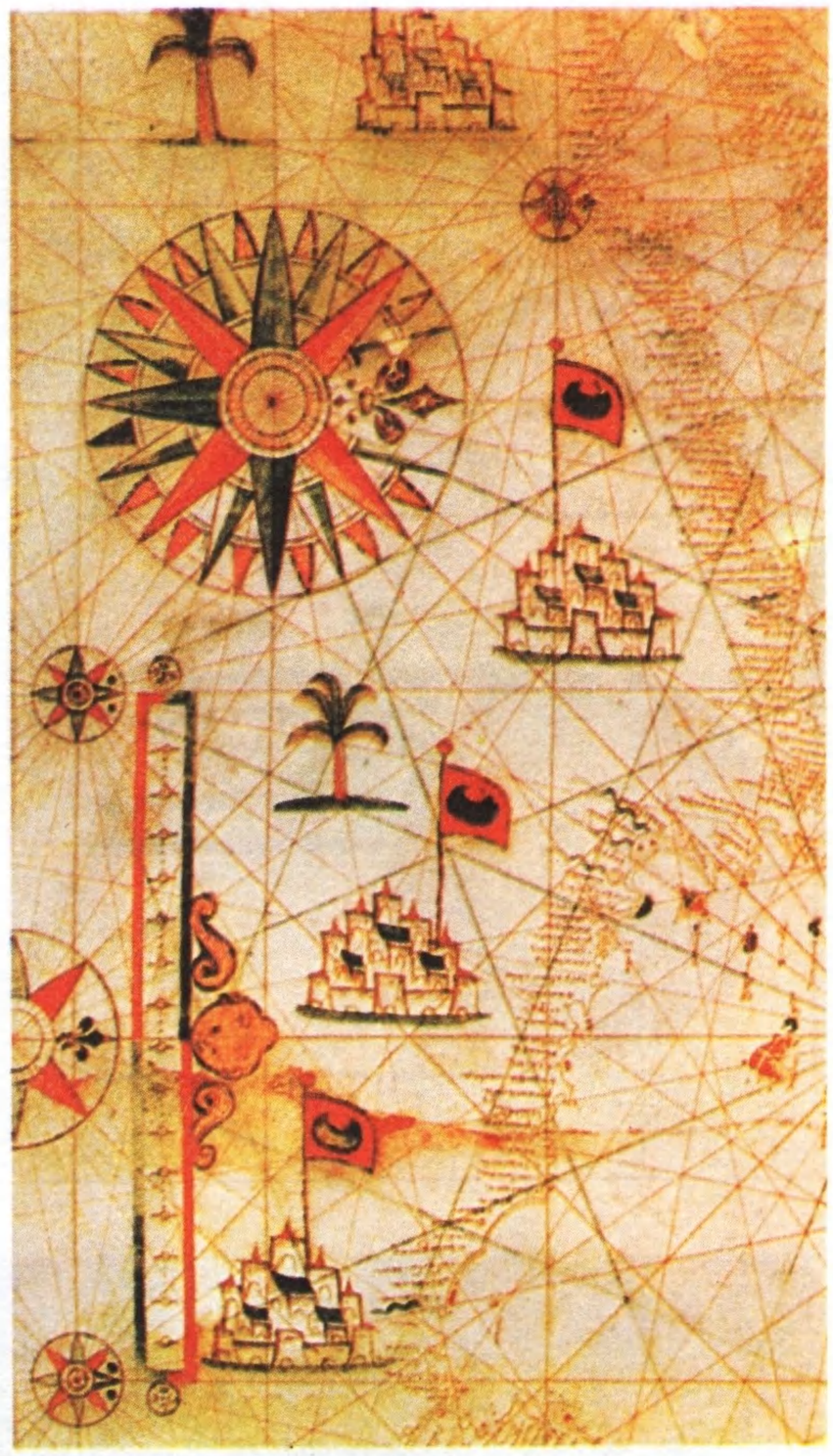

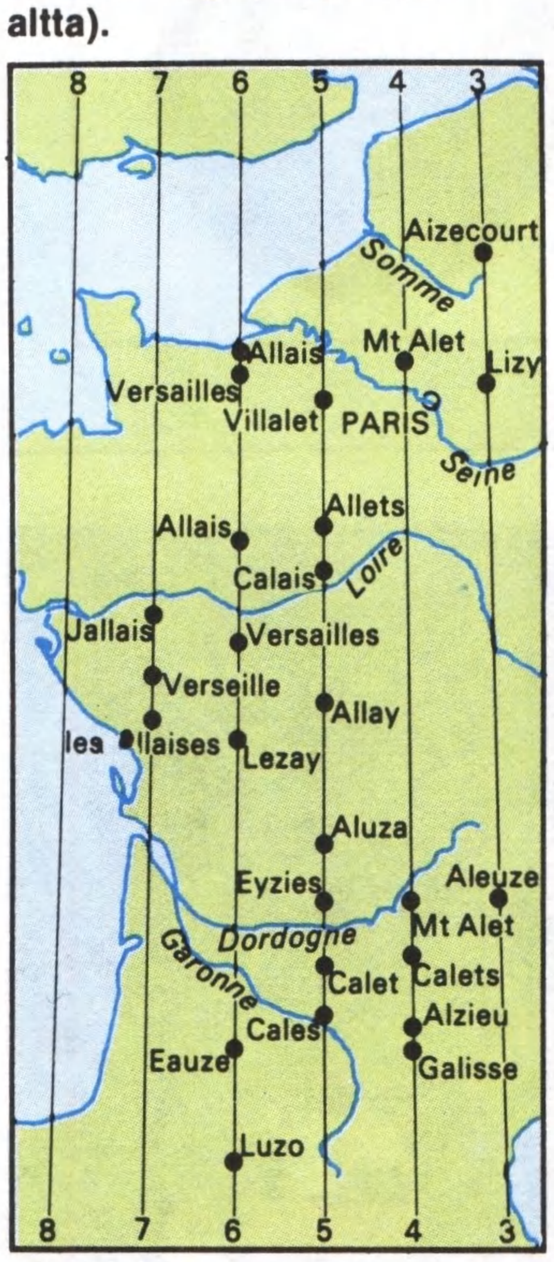

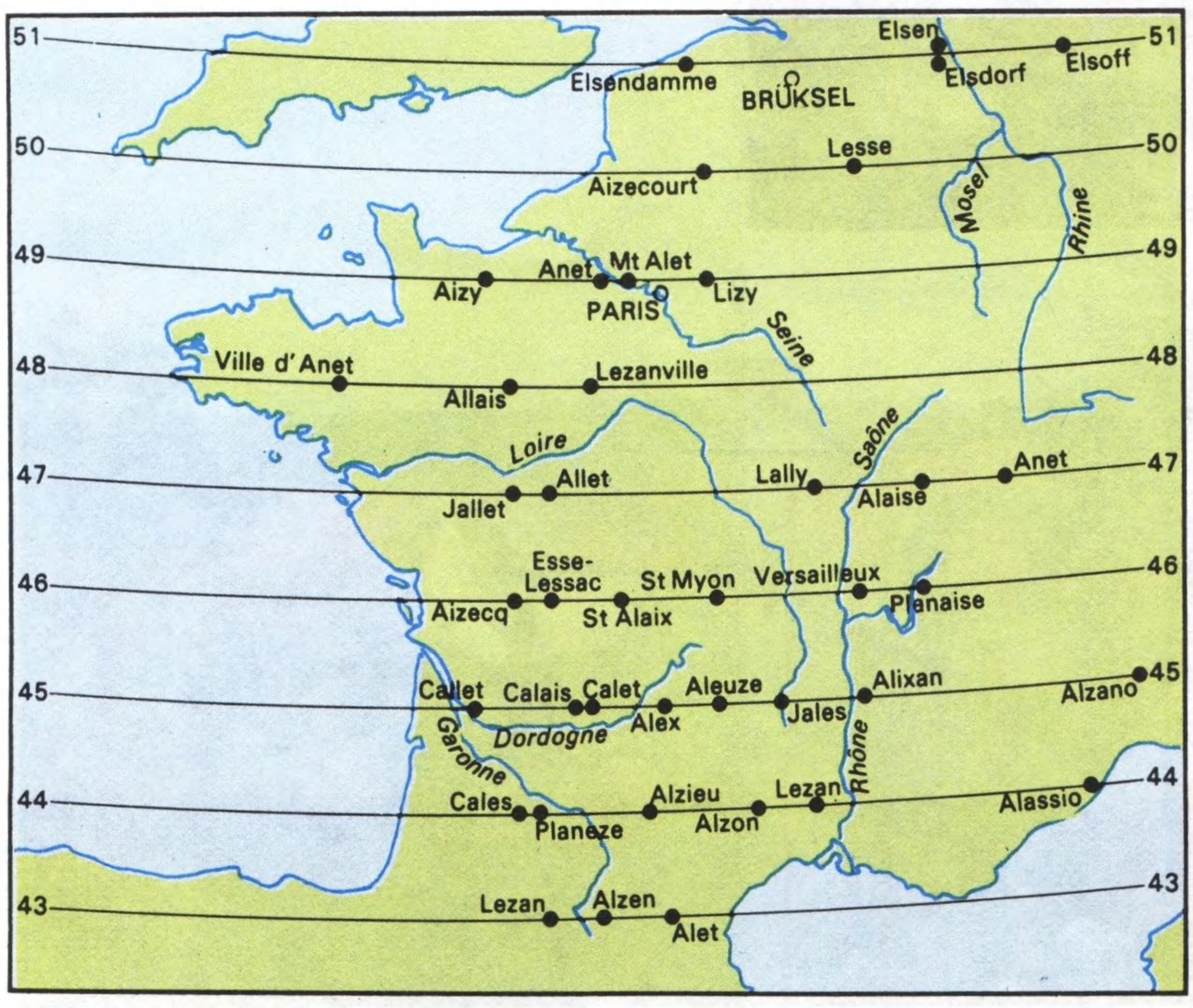

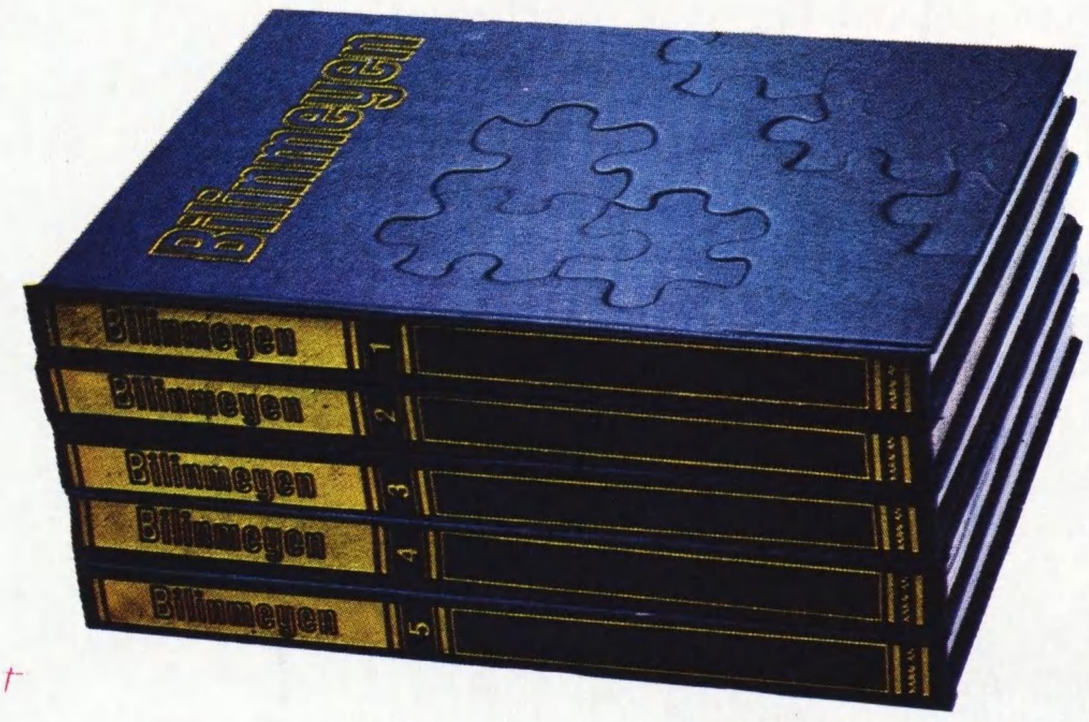

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI

FASİKÜL-CİLT VE CİLT KAPAKLARINIZI TAMAMLAYINIZ

Eski sayı fasiküllerin ve şimdiye kadar çıkmış fasiküllerin ciltlenmiş olarak satışı sürmektedir.

1 - 12. sayıları kapsayan **1. cilt**
13 - 24. sayıları kapsayan **2. cilt**
25 - 36. sayıları kapsayan **3. cilt**
37 - 48. sayıları kapsayan **4. cilt** hazırdır.

CİLT KAPAKLARI 600 TL
CİLTLER 4500 TL
HER FASİKÜL 300 TL

1-2-3-4-5. cilt kapaklarını ve eski fasikülleri bayinizde bulamadınızsa KARACAN YAYINLARI A.Ş., Basın Sarayı 34410 Cağaloğlu-İSTANBUL adresine 103934 posta çeki ile veya T. İş Bankası Cağaloğlu Şb.20 no'lu hesaba ödeme çıkararak isteyebilirsiniz. 1.000 TL'ye kadar isteklerde taahhütlü mektupla abone servisimize posta pulu gönderebilirsiniz.
Ödemenizi posta çeki veya banka hesap no'suna yaptınızsa, makbuz suretini yayınevimize isteklerinizi belirtir bir mektupla göndermelisiniz ki, yayınlarınız elinize hemen ulaşsın.

İSTEK FİŞİ

Bilinmeyen cilt isteğim:
1- ☐ 3- ☐
2- ☐ 4- ☐

Bilinmeyen cilt kapağı isteğim:
1- ☐ 4- ☐
2- ☐ 5- ☐
3- ☐

Bilinmeyen fasiküllerinden isteğim:
.....
.....

Adım, soyadım: .....
Doğum yılı: .....Erkek ☐ Kadın ☐
Adresim: .....
Şehir: .....Posta kodu:.....Telefon:.....
Eğitiminiz: .....Mesleğiniz:.....

Hayatı "yeni" bilgilerle tanıyın!

KARACAN OXFORD

GENEL KÜLTÜR ANSİKLOPEDİSİ

Oxford Üniversitesi Yayınları ve Karacan İşbirliği

Dünya, eski dünya değil.
Durmadan değişiyor.
İşte size, çağımızın en son bilgileriyle
donatılmış yepyeni bir ansiklopedi:
Karacan Oxford
Genel Kültür Ansiklopedisi
Alanlarında en önde gelen
İngiliz ve Türk uzmanlar tarafından
ortaklaşa hazırlanmış,
çağdaş bilgilerle donatılmış
eşsiz bir bilgi hazinesi.

Doğayı, dünyayı, evreni, sanat ve
teknolojiyi her yönüyle
çağdaş biçimde öğrenmek
çağdaş bilgilerle tanımak için:
Karacan Oxford
dünya ülkeleriyle aynı anda
Türkiye'de!

Karacan Oxford
Genel Kültür Ansiklopedisi
Ana Konuları

Doğa ve İnsan
Yaşadığımız Dünya
Ülkemiz
İnsanlığın Tarihi (3 cilt)
Sanat Dünyası
Teknoloji Dünyası
İnsan ve Toplum
Evren

Ayrıca, aradığınız bilgiyi
kolayca bulmanızı sağlayan
Alfabetik Genel Dizin.

KARACAN OXFORD

"Altın gibi ansiklopedi"

GÜZEL SANATLAR / SAATCHI & SAATCHI

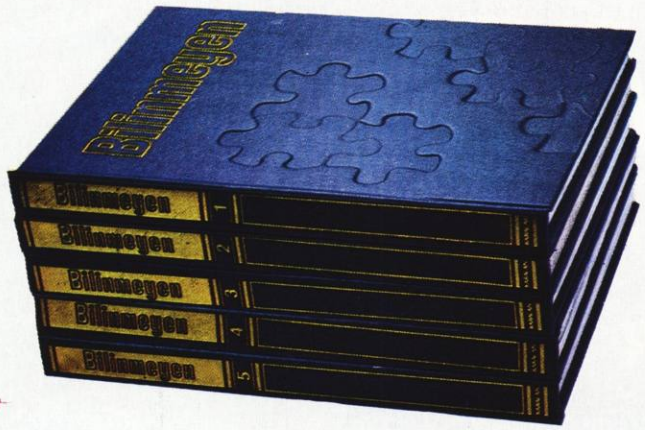

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen

DÜNYASI

FASİKÜL-CİLT VE CİLT KAPAKLARINIZI TAMAMLAYINIZ

Eski sayı fasiküllerin ve şimdiye kadar çıkmış fasiküllerin ciltlenmiş olarak satışı sürmektedir.

1 - 12. sayıları kapsayan **1. cilt**
13 - 24. sayıları kapsayan **2. cilt**
25 - 36. sayıları kapsayan **3. cilt**
37 - 48. sayıları kapsayan **4. cilt** hazırdır.

CİLT KAPAKLARI 600 TL
CİLTLER 4500 TL
HER FASİKÜL 300 TL

1-2-3-4-5. cilt kapaklarını ve eski fasikülleri bayinizde bulamadınızsa KARACAN YAYINLARI A.Ş., Basın Sarayı 34410 Cağaloğlu-İSTANBUL adresine 103934 posta çeki ile veya T. İş Bankası Cağaloğlu Şb.20 no'lu hesaba ödeme çıkararak isteyebilirsiniz. 1.000 TL'ye kadar isteklerde taahhütlü mektupla abone servisimize posta pulu gönderebilirsiniz.
Ödemenizi posta çeki veya banka hesap no'suna yaptınızsa, makbuz suretini yayınevimize isteklerinizi belirtir bir mektupla göndermelisiniz ki, yayınlarınız elinize hemen ulaşsın.

İSTEK FİŞİ

Bilinmeyen cilt isteğim:
1- □ 3- □
2- □ 4- □

Bilinmeyen cilt kapağı isteğim:
1- □ 4- □
2- □ 5- □
3- □

Bilinmeyen fasiküllerinden isteğim:
.....
.....

Adım, soyadım: .....
Doğum yılı: .....Erkek □ Kadın □
Adresim: .....
Şehir: .....Posta kodu:.....Telefon:.....
Eğitiminiz: .....Mesleğiniz:.....

Hayatı "yeni" bilgilerle tanıyın!

KARACAN OXFORD

GENEL KÜLTÜR ANSİKLOPEDİSİ

Oxford Üniversitesi Yayınları ve Karacan İşbirliği

Dünya, eski dünya değil.
Durmadan değişiyor.
İşte size, çağımızın en son bilgileriyle donatılmış yepyeni bir ansiklopedi:
Karacan Oxford
Genel Kültür Ansiklopedisi
Alanlarında en önde gelen İngiliz ve Türk uzmanlar tarafından ortaklaşa hazırlanmış, çağdaş bilgilerle donatılmış eşsiz bir bilgi hazinesi.

Doğayı, dünyayı, evreni, sanat ve teknolojiyi her yönüyle çağdaş biçimde öğrenmek çağdaş bilgilerle tanımak için:
Karacan Oxford
dünya ülkeleriyle aynı anda Türkiye'de!

Karacan Oxford
Genel Kültür Ansiklopedisi
Ana Konuları

Doğa ve İnsan
Yaşadığımız Dünya
Ülkemiz
İnsanlığın Tarihi (3 cilt)
Sanat Dünyası
Teknoloji Dünyası
İnsan ve Toplum
Evren

Ayrıca, aradığınız bilgiyi kolayca bulmanızı sağlayan Alfabetik Genel Dizin.

KARACAN OXFORD

"Altın gibi ansiklopedi"

GÜZEL SANATLAR / SAATCHI & SAATCHI